

Група видання українського слова на вільній американській землі

Адреса: Редакція і Адміністрація: "Свобода", 81-83 Grand St., Jersey City, N. J. Тел.: HEnderson 4-0337 YHC: HEnderson 5-8740

ПРЕЗИДЕНТ ПІДКРЕС- ЛЮЄ ПЕРШІСТЬ ЕТИЧ- НИХ ЗАСАД В СПРАВІ ТОЛБОТТА

АЙЗЕНГАВЕР САМ ВИРІШИВ СПРАВУ СЕКРЕТА- РЯ ЛЕТУНСТВА; ТОЛБОТТ ПРИЗНАВСЯ ДО „ПОМИЛОК“

Вашингтон. — Президент Айзенгавер сказав на пресовій конференції, що залишення Гарольда Е. Толботта на пості секретаря летунства залежить більше від етичних засад цього високого урядовця ніж від його законної пропозиції, якої Толботт не має. Айзенгавер заявив, що його власне переконання в цій справі таке, що це замало для державного урядовця бути в конфлікті з законом, бо кожний урядовець мусить керуватися в своїй праці високими етичними засадами, які не допускають б навіть найменшого сумніву, що він використовує своє становище для своїх приватних цілей. Президент не хотів вжити своїх думок, що він зробить із Толботтом, бо мусить чекати на закінчення слівства в цій справі, яке веде Сенатська Постійна Служба Підкомісія, і переступити всі матеріали, які відносяться до цієї справи. Секретар летунства Толботт дістав від інженерської фірми „Мулліген“ в Нью Йорку понад 130,000 доларів в тому часі, коли вже

Айзенгавер за тим, щоб виявити всю правду про контракт з фірмою Діксон-Ейтс

Вашингтон. — Президент Айзенгавер заявив на пресовій конференції, що він бере на себе зобов'язання, що вся правда про контракт з фірмою Діксон-Ейтс буде виявлена. Але майже в тому самому часі високий урядовець Дж. Сінклер Армстронг відмовився на Сенатській Комісії виважити, про що він розмовляв 13 липня з асистентом президента Шерманом Адамсом. Армстронг сказав, що він ді-

Високий комісар ООН для справ втікачів зриває з Фондацією Толстою

Женева. — Високий Комісар Об'єднаних Націй для справ втікачів, д-р Дж. ван Гойвен Гедарт, сказав заяву, що він зриває зв'язки з Фондацією Толстою, яка є однією з американських допоміжних агенцій. Він закинув російській Фондації Толстою, що від неї вийшли листи до американських конгресменів з закликом, щоб скасувати дотацію 1,400,000 доларів, яку дістає уряд Високого Комісара, а то тому, що ніби той фонд використовується на репатріацію втікачів за залізу запису. Ці листи, заявив Високий Комісар, є „фантастичним перекрученням“ фактичного стану. Листи від Фондації Толстою покликувалися на те, що уряд Високого Комісара вислав нібито спеціаль-

Президент пропонує 60 міль. доларів на субсидії для будови кораблів

Вашингтон. — Президент Айзенгавер вніс додатковий законопроект, в якому домагався, щоб Конгрес признав субсидії в сумі 60,000,000 доларів на будову нових торговельних кораблів. Сенатська Комісія Витратів відкинула перший проект уряду в цій справі, заявляючи, що вже записано на цій сесії Конгресу його розглядати. За запропонованих 60,000,000 доларів дві корабельні фірми мали б збудувати по п'ять торговельних кораблів, а одна фірма — сім вантажних кораблів.

Зрештував тендітний заст. голови УНР

З Європи пишуть, що криза в „Екстремному Державному Центрі“ УНР, викликана репатріацією голови Української Національної Ради інж. Осипа Войдука та керівника resortу закордонних справ Виконавчого Органу УНР інж. Дмитра Андрійського, поглибилася ще далі репатріацією діючого заступника голови УНР проф. Євгена

У найближчу суботу на союзівці — ОРИГІНАЛЬНИЙ ВЕЧІР МУЗИКИ І ПІСНІ

У рамках щотижневих культурно-розважових імпрез на „Союзівці“, вакаційно-відпочинковій оселі Українського Народного Союзу при вступі в гори Кетскі біля Кергонікс, відбудеться в найближчу суботу, 30-го липня, оригінальний вечір музики і пісн. Цей вечір організує наш молодий композитор пан Ігор Соневицький, а в програ-

ВІСТІ 3-ПОЗА ЗАЛІЗНОЇ ЗАСЛОНИ

(За советською пресою і радіо)

ДВІСТІ ФІЛЬМІВ І ОДИН — УКРАЇНСЬКИЙ „Літературна Газета“ повідомляє, що в наступні два роки кінотеатри СССР випустять на екрани понад 200 кінофільмів. План випуску цих кінофільмів, який затвердив Міністерство культури, 3 65 фільмів, які вийдуть цього року, 16 вже закінчені. З наведеного списку заплановано кінофільмів виразно видно, яке місце приділяється в советській кінематографії Україні і її мистецтву. Отже з 65 фільмів, які мають вийти на екрани цього року, 61 — російські, тобто виготовлені за сценаріями, написаними російськими сценаристами або зафільмованими на підставі творів російських письменників М. Шолохова, К. Федіна, Ф. Гладкова, В. Катаєва, Г. Горбатого, Д. Гранина, Н. Чуковского, Л. Лагіна, Г. Ніколасов та ін. Два кінофільми латиські — „До нового берега“ за однойменним романом латиського письменника Б. Лаціса та „Весняні примороз-

ми, крім нього, виступлять відомі наша солістка-сопрано п-ні Марта Кобрин-Кольська та молода артистка-скрипалька Алісія Вучинська. Подібні виступи заплановано теж на дальші суботи вакаційного сезону. А в середу, 3-го серпня, починається „Союзівці“ вже другі з черги курси українознавства для молоді.

ПРЕЗ. АЙЗЕНГАВЕР ПІДТРИМУЄ СВОЮ ПРОПОЗИЦІЮ ПРО ВИМІНУ ВІЙСЬКО- ВИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ З СССР

Вашингтон. — През. Айзенгавер не тільки не відкидав, але ще й поширив свою пропозицію, яку зробив був під час Женевської Конференції, щодо свободного фотографування з повітря всіх військових об'єктів в ЗДА советськими летунами, під умовою, що, очевидно, таке саме право дістали б американські летуни в відношенні до советської території її існуючих на ній військових об'єктів. Президент відповідаючи на питання журналістів на пресовій конференції 27 липня ц. р., виразно зазначив, що його проєкт торкається також закладів продуктування атомної зброї. Такі „мирові літання“ мали б право, казав президент, літати по всій території обох країн, а виміна інформації про військові дані мала б бути „комплектною“. Президент зазначив при тому, що взаємні інформації про військову силу не вплинули б на оборонну стійкість країни, згідно з її плануванням. — З інших закордонно — політичних питань, затворнених на пресовій конференції, багато місяців аривачено американсько — китайським відносинам. На запит націоналістичного журналіста, чи запланована на 1 серпня ц. р. в Женеві конференція між американським амбасадором в Празі Джонсоном та представником комуністичного Китаю не порушує у принципі інтереси національного Ки-

БОЛГАРСЬКІ КОМУНІСТИ ЗІСТРИЛИЛИ ПАСАЖИРСЬКИЙ ЛІТАК З 57 ОСОБАМИ

Атланта. — Командування грецьких збройних сил поділо до відома, що його одержало радіоповідщення з великого ізраїльського пасажирського літака, що він горить і падає вниз. Згідно з офіційним комунікатом ізраїльського міністерства комунікації в Тель Авіві, літак, приналежний до ізраїльської Пасажирської Служби „Ель Аль“, зістріляти болгарські війська поблизу грецької — болгарсько-югославського кордону в горах біля місцевості Петрич. Літак летів з Лондону до Лідзи в Ізнуої кризі на консолідаційній базі.

Помер проф. д-р Іван Велигорський

Торонто. — Дня 21 липня 1955 в Торонтоській лікарні, на 65-му році життя, помер проф. д-р Іван Велигорський, нар. 9 червня 1889 р. в Серафимівці, пов. Горденка, кол. старшина-ветеран УГА і видатний учений. Покійний був звичайним членом Наукового Товариства ім. Шевченка, секретарем Управу НТШ — Торонто, Канада, видатним науковцем — славістом і визначним педагогом. Похорони відбудуться на Монт Говн цвинтарі, в суботу 23 липня 1955 р., год. 9 ранку після заупокойної Служби Божої в церкві св. О. Николая в Торонті.

ВІСТІ 3-ПОЗА ЗАЛІЗНОЇ ЗАСЛОНИ

тим відвідала тракторний завод, де робітники зустріли її „визначально тепло“. Один з членів делегації — фермер з стеути Вашингтон, „Господін“ Аса Клерк — виявив бажання спробувати проїхатися на тракторі, що саме сховає з конвеєра. Разом з робітником Симоненом він сів у кабінку і, під загальні оплески присутніх, проїхав по заводському подвір'ю. В інструментальному цеху гостям піднесли китиці квітів, і тут вони сфотографувалися з робітниками. Потім американці проспівавши пісеньку „Ми всі з Айови“, а їхню просьбу „представити заводського колективу також проспівавши ряд українських і російських народних пісень“. Того ж дня американська делегація відвідала Харківську машино-тракторну станцію, дитячу захоронку і науково-дослідний інститут тваринництва. В такому дилічному світлі змальовує советський кореспондент зустріч із „американськими пашіми війни“.

АМЕРИКАНСЬКА ФАРМЕР- СЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ В ХАРКОВІ

ЮГОСЛАВІЯ НЕ ХОЧЕ „НАГЛЯДУ“ І РЕЗИГНУЄ З МІЛІТАРНОЇ ДОПО- МОГИ ЗДА

ТИТО КРИТИКУЄ ЗАХІД, ХВАЛИТЬ СОВЕТСЬКИЙ СОЮЗ І ЗАЯВЛЯЄ, ЩО ЮГОСЛАВІЯ ЗАЛИШАЄТЬСЯ ВІРНОЮ ПРИНЦИПАМ МАРКА І ЛЕНІНА

Београд. — У виходящій з Советським Союзом, мар- в середу 27 липня на великому зібранні в Хорватії промові югославський диктатор Тіто сказав, що він не дозволить ніколи на американський „нагляд“ над використанням військового вряду, у відношенні до югославської держави. Тіто сказав, що в найменшій мірі не торкається націоналістичного Китаю. На дальший запит президента заявив, що він не думав до цього часу про концепцію „двох Китаїв“. Велику сензацію викликала заява президента, що в ролях з маршалом Жуковим, що його президент назвав своїм „старим приятелем“ з Берлінських часів у 1945 році, Жуков поінформував президента про деякі внутрішні справи в Совстах, з'ясувавши між іншим, у чому полягає теперішня советська система „колективного провідства“. Президент признав, що в Женевських розмовах з советськими достояннями говорив про зацікавлення персональних контактів і про подорожі офіційних осіб „туди й назад“, щоб таким чином об'легшити взаємне пізнання. У тих Женевських розмовах буючи, що відвідини були успішні і додаючи, що Советський Союз обіцяв дати Югославії 90 мільйонів доларів військової і господарської допомоги, як компенсацію за втрати, що їх мала Югославія внаслідок розриву з советським блоком в 1948 році. Маршал Тіто підкреслив „зрозуміння“, виявлене Советським Союзом, і протиставив його відмові Західної Німеччини заплатити Югославії 70 мільйонів воєнних відшкодувань, при чому критикував гостро Захід за нерозуміння справедливих советських вимог. Обговорюючи взаємини між ЗДА і Советським Союзом, кажучи, що ця позиція не є реальною, тільки ідеалістичною, але вона доводить щире бажання миру в Айзенгавері, що його — на думку Тіто — немає в багатьох американців. В той же час Тіто назвав „жворобливою і тенденційною пропагандою“ твердження західних політичних кіл, що відмова Советів дати негайну відповідь на пропозицію Айзенгавера є доказом небажання Советів сприяти миру у світі.

Аргентинська опозиція висловлює свої домогання

Буенос Айрес. — В одній із найбільших аргентинських радіостанцій виступив — за згодою пероністського уряду — провідник аргентинської опозиційної до Перона, радикальної партії Артуро Фрондісі з промовою в справі внутрішнього замірення в Аргентині. Фрондісі говорив помірковано, але рішуче. Він заявив, що внутрішнього миру можна добитися тільки тоді, коли будуть здійснені всі громадянські свободи. Водночас він відкинув будь-яку можливість участі опозицій-

Булганін і Хрущов відвідають Англію

Лондон. — Советський прем'єр Булганін і „член Президії Верховного Совету СССР“ Нікіта Хрущов відвідають на весну наступного року Англію, прийнявши запрошення від англійського прем'єра Ідена, зроблене під час Женевської конференції. Повідомлення про офіційно англійський прем'єр Іден, промовляючи в англійському парламенті про хід і вислід Женевської конференції. Члени англійського парламенту стрі-

В СВІТІ

● Карл Густав Юнг, один із найвпливовіших психологів, колишній учень, а потім противник Зигмунда Фрейда, святкував у Швайцарії своє 80-річчя і з цього приводу заявив, що дожить до того віку — це найбільший успіх його життя.

● Французький парламент прийняв закон, що примушує членів парламенту бути обов'язково прийнявши при ухваленні деяких законів і справляти настр. при затвердженні нового прим'єра, ратифікуванні міжнародних договорів чи ухваленні вето вето довіря. Французькі парламентаристи так масово абертуються на засіданнях парламенту, що самі рішили виступити проти цього закону.

● У Совстах продукція предметів першої потреби впала в перших шість місяців цього року на найнижчий рівень за останні п'ять років. Ті ж самі статистичні дані за минулі роки свідчать про катастрофічний спад виробництва в сільсько-господарській продукції, брак сировини (шкіри, вугілля) і упродовж майже двох років війни.

● Карлос Ріттер, американець з народження, 63-річний мільйонер, постійний мешканець Буенос Айреса в Аргентині, перепише, як аматор-легкоатлет, Босфор в обидві сторони. В одну сторону він плив 27 хвилин, а в другу — 55. Вранці, що дитя Європу від Азії, має ширину кожно однієї милі.

Внаслідок комуністичних усміхів відкладено протишпигунський законопроект

Вашингтон. — Внаслідок усміхів советських представників у Женеві дені політиків у Женеві дені політиків думають, що вже закінчилися „жорданські війни“ і тому не треба ухвалювати протишпигунського і протибандитського закону. Республіканський сенатор Дж. М. Вольтер висловив законопроект, який дозволяв би озброювати оборонні об'єкти під час війни проти шпигунів і саботажників. Тепер сен. Вольтер виставив надію, щоб ще на цій сесії цей законопроект міг бути

Найгарячіший липень в історії ЗДА

Нью Йорк, Н. Й. — Цього річний липень — це найгарячіший липень в історії ЗДА, від коли почали нотувати температуру в цій країні. 27 липня Бюро Погоди зазначило, що це був вже 11-й день в цьому місяці, коли температура доходила до 90 або й більше ступнів. Попередній рекордів гарячий липень був у 1952 році, коли в липні було 10 днів, в яких температура була 90 або й більше ступнів. 27 липня в Нью Йорку термометр показував 93.1 ст., але в Ньюарку температура була 97 ст., і це був

В АМЕРИЦІ

● Велі особи, які приїждять в американських містах, можуть потіпати себе тим, що а на Алясці панує велика спека. В маленькому ескімоському селі на одному з островів Північного океану 27 липня температура була 80 ступнів, а в Фербенкс термометр дійшов до 93 ст., хоч у грудні 1954 року термометр показував там 54 ст. нижче зєра.

● Кіноний співак Дік Геймес заявив, що коли б не його дружина, відома кінозірка Ріта Гейворт, то він ніколи не виграє би справи із Імміграційним Урядом, який хотів його депортувати. Ріта захоувала свого чоловіка постійно вносити апеляції, аж поки уряд не залишив спроб його депортувати.

● Восточська Симфонічна Оркестра планує поїхати до СССР на гостинний виступ в 1956 році, коли робитиме турне по Європі. Це було б в дусі домагаю президента Айзенгавера в Женеві, щоб Совсти відкинули залізну кутурну.

● Голова Крайового Товариства Продувентів Ляльок, Дейвід Розенштейн, вислав президентові Айзенгаверу листа, в якому докоряє йому за те, що він був в Швайцарії, купив для своєї виступи швайцарську ляльку. Розенштейн твердить, що американські продуцент-

ляльок здивовані вчинком президента, який він виявляє швайцарські ляльки, супроти американських.

● Цього літа 117 американських кораблів перевозитимуть устаткування для найдалі на північ висуненої радявської лінії. З портів обох беребів пливуть на північ криголами, вантажні кораблі та нафтові танкери. Веса устаткування ляльок буде перевершено до приходу зими, коли люди покриють океани.

● Крайова Наукова Фондація заявляє, що нестача наукових дослідників та інженерів стримує поступ цієї країни. Більше як 200 компаній не можуть заангажувати потрібної кількості науковців і інженерів.

● Ваволяно - президентський промисел у терміні цього року працював на 135 відсотків своєї нормальної спроможності, за трудяючому робітників на дві змін — 80 днів тижнево. В червні 1954 року продукція становила 122.8 відсотка.

● Син президентський майор Джан Айзенгавер матиме 28 липня пресову конференцію, яку він влаштує, щоб зацікавити з технікою зустрічі з журналістами. Ця пресова конференція відбудеться в форте Велуар, Вірджинія, де він тепер перебуває на службі.

СВОБОДА

UKRAINIAN newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПРЕДПЛАТА:	SUBSCRIPTION RATES:
На рік \$10.00	One year \$10.00
На шість місяців 5.25	Six months 5.25
На три місяці 2.75	Three months 2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

НЕПОРУШНА ОСНОВА

У цьому числі "Свободи" читачі знайдуть, крім щомісячних касових і організаційних звітів, вже третій з черги випуск окремої інформаційної картки Українського Народного Союзу. Ясно, що друкування на цій вкладці матеріал має пропагандистський характер та пропагандистські цілі, але ця пропаганда далека від того, що ми звичайно під пропагандою розуміємо. Тут бо не йде про те, щоб умовляти в когонебудь якусь фінансову цінність з метою "продати" якийсь більше чи менше вартісний продукт чи "добути" гроші для якоїсь більш чи менш вартісної справи або акції. Пропагандистський характер цього спеціального, тепер уже періодичного, щомісячного видання УНСОУ полягає в тому, щоб представити ясну, як сонце, правду про саму основу нашого спільного життя в цій країні, — основу, що нею без усякого сумніву був, є і може залишитися тільки Український Народний Союз.

Це вже належить до людської вдачі, що вона найтяжче сприймає найбільш очевидні й самозрозумілі речі. Люди часто, як діти, йдуть імпульсивно за будь-якою блискіткою, що не має жадної питомої вартості, а тільки вабить зір короткотривалим блиском штучного світла. Кожна справжня цінність вимагає зусиль, щоб її знайти і пізнати. Вона, як і дорогоцінний перли, що її треба з трудом шукати на дні моря, хоч подібні до злудливі блискітки можна без найменшого зусиль і за кілька центів купити в мандриного гандляр.

Окрема вкладка Українського Народного Союзу має своїм завданням полегшити нашим людям шукання тих неспальшованих вартостей. Правда, одним із багатьох наявних доказів вартості УНСОУ є вся "Свобода", кожна її сторінка, бо ж вона є органом УНС, вона є його ідейним виразником і його інструментом. Проте, вона є тим світлом, за яким часто варто пошукати його джерело — Український Народний Союз. Тому саме й виникла думка друкувати кожного місяця окрему вкладку, яка це джерело допомогла б пізнати.

Нам усім мусить на цьому залежати. Нам мусить залежати на тому, щоб уся наша спільнота пізнала і оцінила Український Народний Союз не тільки по кожноточасній діяльності його членів і кожноточасній сумі його майна, щоб вона бачила не тільки поодинокі функції та поодинокі прояви, але — як і все та завжди в житті — можуть бути більше або менше вдалі й успішні, але щоб вона збагнула саму суть цієї великої організації, щоб збагнула його цінну цінність для кожного з нас зокрема і для всіх нас разом.

Звичайно, цього не можна показати чи вказати в одній статті чи в одному числі. Тут бо маємо до діла з найбільш інтересним процесом людського життя, тут маємо величезну традицію і величезний капітал досвіду та моральних вартостей, бо тільки вони могли створити таку непорушну основу нашого життя і наших багатобогатих проявів, якою є Український Народний Союз. Як же ж його пізнати, як дійти до тієї істини, щоб добути собі власне переконання і не потребувати тільки вірити на слово редакторів чи організаторів?

Перше — треба знати історію. На цій окремій картці друкуємо уривками дві більш праці на цю тему, — одну про "Американську Україну", а другу про "УНСОУ в минулому і сучасному". Обидві праці базовані на досліді, джерелах та документах. Рівночасно друкуємо матеріали і коментарі на актуальні теми та проблеми УНС, які зводяться до праці і поодиноких подій в тій організації, і тих, що ці події творять, чи працю виконують. Можливо, що для деякого з матеріалів можуть видаватися медіації. Але спробуйте ними зацікавитись, прочитайте їх раз і читайте систематично, і ви напевно знайдете в них багато чого цікавого, правдивого та вартісного, ніж у нашій теперішній "чисто" політичній метушні та фразеології.

Подруге — треба основно збагнути і проаналізувати сучасність, і знову не на підставі поглядів, але на підставі фактів. Вони, ці факти, очевидні, але їх треба навчитися і хотіти бачити власними очима, без будь-яких окулярів.

Вкінці третє — мусимо пробувати заглянути в майбутнє та його можливості. Знання минулого і сфідомість сучасного нам у цьому допоможуть. Під цим кутом і з цією метою друкується в "Свободі" окрема картка УНСОУ. Ці завдання з допомогти нашій громаді пізнати найважливішу і найважливішу основу нашого спільного життя, пізнати УНСОУ в його минулому і сучасному, бо тільки ставши на такий непорушній основі ми — за словами грецького філософа — можемо "порухати землю", можемо піти шляхом непереможного прогресу.

О. Гай-Головко

ОДЧАЙДУШНІ

(3)

О четвертій годині ми розписалися. У коридорі холодно з ним розпрощалися, і ми поодинокі розійшлися. Увечері з вікна побачила Валер'яна, коли він ішов на станцію. Махнула йому хусточкою. Він глянув на мене з докором і сумно вмихнувся.

На цьому нашому одруженні кінчилося. Я почала думати про здійснення найдорожчої своєї мрії. У мене в Ленінграді навіть було де спити. Я жогла жити в своїй тій Люді, що загнала мене з своїм чоловіком у 1933 році під час голоду. Тому я втерпаче чекала з інституту повідомлення. Дні в чеканні були довгі й виснажливі. Щоб їх скоротити, я читала книжки й вишивала.

Одного серпневого дня листоніс приніс мені листа. Я схопила листа коло воріт.

У кінці серпня 1940 року поїзд привіз мене до Ленінграда. З вокзалу я приїхала до тітки Людмили на вулиці Чехова.

НТШ НА НОВОМУ ШЛЯХУ

В "Бюлетені" Наукового Товариства ім. Шевченка з червня цього року пишеться про те, що "стара Головна Управа цього Т-ва закінчила свої мандати" і що "дотеперішнє Наукове Товариство ім. Шевченка, як одноцільна адміністрація українська наукова центральна, перестала існувати", а його місце "займе Наукове Товариство ім. Шевченка як союз чотирьох правних та адміністративних самостійних установ". Таким чином "НТШ" ступає на новий, невідомий шлях, подітований теперішнім українським науковим ліхольотом і зв'язаним із ним розпорощенням науковців, згуртованих в НТШ, по широкому світі.

Український народ вже не раз переживав у своїй історії критичні хвилини; подібні до теперішнього ліхольоту. До них належить і друга половина XIX віку, коли провідники російського імперіалізму могли думати, що їм вдалося при допомозі жорстоких заборон всякого прояву українського життя знищити українську націю, як окрему самостійну одиницю між великими народами світу. Та даремні були їхні сподівання, бо на захист нашого народу виступило українське слово, яке поставив на сторожі свого народу безсмертний геній Тараса Шевченка.

І тому це не випадок, що українські патріоти, організували перше українське літературне товариство в грудні 1873 року, назвали його "Товариством ім. Шевченка". Це Т-во зорганізовано в стародавній столиці Галицької волости, у Львові, хоч про його заснування далося, головним чином, українські діла з тієї частини України, яка була під російським окупантом (О. Кониський, Д. Пильчиків, М. Жученко, М. Драгоманів). Оцей великий моральний і матеріальний вклад східних українців в організацію і працю НТШ можна бачити впровадженні усієї його історії, яка становить вже понад 80 років. Сторонній дих в цьому Т-ві видно і тоді, коли, знову ж заходами наддніпрянських українців, в 1892 році перетворено це Т-во в "Наукове Товариство ім. Шевченка", і пізніше, коли його догналим головою був наш найближчий історик — Михайло Грушевський. Сторонній характер НТШ зберігався дотепер.

За головування М. Грушевського зорганізовано НТШ на зразок Академії Наук, з такими трьома секціями: історико-філософською, філологічною та математично-природничо-лікарською, в яких яких правдолюбів окремі комісії. Однак НТШ, хоч має характер Академії Наук, не користувалося таким титулом внаслідок неприхильної постанови польсько-австрійської окупаційної влади. НТШ періодично видавало тоді цілу низку видань: "Залиски", "Хроніку" та "Збірники" і випустило понад 600 томів своїх видань, які принесли честь українській науці.

Та російські шовіністи і імперіалісти знали, яку велику вартість має за кордонами Російської імперії вільна українська наука, і тому при кожній нагоді старалися знищити вочинце української

культури — НТШ. Коли російські війська зайняли були в 1914 році західні українські землі, то російська адміністрація негайно приступила до ліквідації НТШ, а російські військові відділи знищили установи Т-ства — книгарню, бібліотеку та друкарню. Коли ж після неуспішних визвольних змагань українського народу до волі, Львів зайняли поляки, то й вони, як тільки могли, стримували діяльність НТШ, яке в найнесприятливіших умовах старим, з ще більш доктринерськими експериментами, що потакали за собою буквально сотні тисяч і мільйони людських жертв, вказують на незмінність істини більшовизму. І це саме стосується закордонної совєтської політики. Вона є сумою двох чинників, двох "святих місць" російського імперіалізму, невідступності якого не знає меж і який змагає до опанування всього світу, щоб Москва могла стати "третьим Римом" і щоб "із Сходу сонце світило на всю землю", — і міжнародного комунізму, який боє сприяв у всіх краях світу, кермований в цьому своєму змаганні з одного московського центру. І тому — каже така оцінка російського державного системи на Сході Європи — всі "зміни", що їх виявляє відвадана совєтська закордонна політика, є тільки тактичними способами замилювати очі закордонці, щоб зникати на часі, потрібному Совєтам для кращої підготовки до нового страшильного уда-

Та правдива криза для НТШ настала тоді, коли західно-українські землі гарбали насеління російських царів — російські червоні імперіалісти. Одним із перших їхніх кроків була ліквідація діяльності НТШ. Невеличкі окупанти не дозволили на відновлення діяльності цього Т-ства, коли 1944 року знову російські "червоні" окупанти зайняли Галичину, численні українські вчені, дієві й звичайні члени НТШ, залишили рідні землі, щоб у вільному світі шукати можливості продовжувати свою наукову працю.

Однак, під час війни, в умовах гітлерівської диктатури, не можна було навіть думати про наукову працю. Та зараз після того, як американські війська звільнили Німеччину від нацистського терору, українські науковці негайно відновили діяльність НТШ, яке почало працювати на основі давнього статуту. Тоді відновлено деякі видання і відано монументальну "Енциклопедію Українознавства" в трьох томах, англійське видання якої саме тепер друкується в ЗДА, — заходом і коштом Українського Народного Союзу.

Після декількох років еміграційної діяльності й звичайні члени НТШ почали вихідати з Європи. Найбільше їх опинилося на американському континенті — в ЗДА та Канаді, де вони зорганізували в Відділі НТШ. Там Відділ НТШ поставив в ЗДА, Канаді та Австралії, а члени, що залишилися в Європі, оформилися в Європейський Відділ НТШ. Нові умови, виявлені переселенцями членами НТШ до різних країн, вимагали зміни організаційних основ Т-ства, бо давній, львівський же, статут не відповідав законам цих держав, в яких поставили Відділи НТШ в Центральної в Європі.

Тому минулого року проведено кореспонденційним шляхом загальні Збори НТШ, на яких прийнято новий статут Т-ва. Згідно з цим статутом існують тепер чотири правні та організаційні самостійні Наукові Товариства ім. Шевченка: в ЗДА, Канаді, Австралії та в Європі. Всі ці крайові НТШ будуть сфедеровані, і на чолі цієї федерації стоїтиме Головна Рада НТШ, до якої входитимуть представники самостійних крайових НТШ. Немає тепер фізичного зв'язку між

*) Ширше про реорганізацію НТШ писав проф. д-р Євген Верстюк у статті "Нова структура НТШ" в 115-117 числах "Свободи" з цього року.

ЧИ МОЖЕ ЗМІНИТИСЬ ПОЛІТИКА СОВЕТІВ?

Очевидно, що величезна більшість українців і, мабуть, всіх украленців Совєтими надія на поставлене вище питання відразу відповісти "ні". Вони покладаються при цьому на свій близько 38-річний досвід, який каже, що від часу захоплення московськими більшовицькими влади були, правда, деякі короткотривалі зміни, як господарські НЕП, чи "українізаційний" період в УССР, але "ласне короткотривалість цих змін і поворот потім до ще жорстокішого режиму, з ще більш доктринерськими експериментами, що потакали за собою буквально сотні тисяч і мільйони людських жертв, вказують на незмінність істини більшовизму. І це саме стосується закордонної совєтської політики. Вона є сумою двох чинників, двох "святих місць" російського імперіалізму, невідступності якого не знає меж і який змагає до опанування всього світу, щоб Москва могла стати "третьим Римом" і щоб "із Сходу сонце світило на всю землю", — і міжнародного комунізму, який боє сприяв у всіх краях світу, кермований в цьому своєму змаганні з одного московського центру. І тому — каже така оцінка російського державного системи на Сході Європи — всі "зміни", що їх виявляє відвадана совєтська закордонна політика, є тільки тактичними способами замилювати очі закордонці, щоб зникати на часі, потрібному Совєтам для кращої підготовки до нового страшильного уда-

членами окремих самостійних НТШ, але залишаються спільні моральні основи, які об'єднують усіх членів Товариства, без огляду на те, де вони перебувають. Головна Управа старого НТШ пише прощальне звернення до всіх своїх членів з цього приводу так:

"Якщо ці моральні зв'язки між розсіяними по всьому світі членами НТШ будуть сильні, то НТШ зможе і в майбутньому виконувати свою роль в українській науці: — встановити на службу вільної науки Батьківщини. Стануть ці моральні зв'язки слабшими, то НТШ чекає невесела майбутність. Тож завданням старших науковців, — побіч свого наукового досвіду, — передати молодому членству традиції НТШ, вже 80-річного Ювілята."

На теперішніх членах нашої найстаршої наукової установи лежить велика відповідальність: зберегти науковий спадок трьох поколінь українських учених і продовжувати працю своїх попередників, які також у невідражних умовах працювали для вільного науки своєї Батьківщини-України.

Український народ завжди підтримував працю НТШ. Стара Головна Управа НТШ внаслідок сподівання, що всі українці, що живуть у вільному світі і що їм дорога справа вільної України, і тепер не відмовлять своїй допомозі нашій старій науковій твердині, якою завжди було НТШ і якою воно й надалі буде, хоч аступило на новий організаційний шлях.

ру на Захід. Ціль залишилась та сама, змінилась тактика, згідно з Ленінським заповідом, що добре зробить крок назад, коли можна потім зробити два вперед.

Але великий англійський історик-аналітик Арнольд Тойбі, професор всесвітньої історії в лондонському університеті й директор студій в Королівському Інституті для Міжнародних Справ у Лондоні, підходить до цієї справи не так просто. У преціфній статті на цю тему в останньому випуску "Магазині" НТШ Тойбі, який каже, що бують такі державні режими, які невідкидали історичні традиції, без змоги відійти від нього. Таким був гітлерівський режим: залупувавши в Німеччині в 1933 році, він узяв відразу невідкидний курс на війну; врятувавши державу від катастрофи господарської депресії накрученим воєнним промислом, гітлеризм не міг зупинити процес перетворення Німеччини в один збройний табір, бо така зміна була б спричинила в країні революцію, як упадок режиму. Тому, каже Тойбі, Чемберлен зробив величезну помилку, повіривши, що можна буде мирно співжити з гітлерівською Німеччиною, якщо заспокоїти її національні претензії. "Коли ми подивимося тепер на цей самий заспокоєний у відношенні до росіян, то чі не робимо тієї самої помилки і не викликаємо того самого по-паста?"

Тойбі дуже добре знає історію російського комунізму й перерізанні змій у Совєтах, що відбулися там впродовж 38 років. Ленін відвернувся від першого тотального соціалізму до НЕП-у, Сталін заарвував до нього назад, потім уложив пакт з Гітлером в серпні 1939 року, щоб у дальшому ході війни стати союзником Заходу, а зараз після війни розпочав з тим же Заходом холоду війну. Короткотривалість усіх як більшовицьких, так і нацистських змін на краще була наслідком неперестітності тих акцій. Чи тепершня зміна може бути ширша? Є на це відповісти, "так" і "ні". Тойбі спершу вичисляє дві найважливіші причини, чому "ні": 1) вкоріненість ідеологічної системи впродовж близько сорока років з її непорушними доктринами і 2) традиція російської імперіалістичної закордонної політики, — себто насправді ті два аргументи, що їх наведено на вступі цієї статті про негативний оцінку сучасної совєтської "зміни".

Але Тойбі, як історик, звертає увагу на прецеденс, коли деякі неперушні, здавалося б, ідеологічні намови, які впливали на історію світу, теж пішли в забуття, дармащо в теорії вони це й нині існують, і може є ще й інші фактати, які їм поклоняються у своєму — в життєвій практиці — невідражності світогляді. Так було з принципом воюючого-ісламізму, що викликав щораз нові імперіалістичні походи на завоювання країн "невірних", аж поки заламався в 1683 році під Віднем. І так було з принципом, що християнську

застає члени на стор. 7-й)

застало й сильніше мучило мою душу. Але моя вперта гордість стримувала мене освідчитись йому. Тітка Людмила з сумом дивилася на мене своїми сірими добрими очима й важко зітхала. Нарешті у травні чаша мого терпіння сповнилася, і я сказала тітці, що напишу до Валер'яна листа. Тітка Людмила обняла мене і, плачучи, поцілувала.

Я налисала до Валер'яна коротко: — Приїжджай. Я хочу з тобою одружитися.

Валер'ян приїхав до мене на початку червня 1941 року. Десь по полудні — просто з корабля. Я чекала на нього в тітчиній кімнаті. Він був ще гарніший, привабливіший і ласкавіший. Щиро до мене вміхнувся своїми чорними блискучими очима і привітався зовсім не так, як вигадується одружені. Він тільки міцно стиснув мені долоню й близько подивився в очі.

— Я хочу з тобою одружитися, — сказала я пошепки.

— Хіба ж ми не одружені? — Я хочу з тобою звичайно.

— Звичайно? — Авіжж. Я хочу завжди

бути з тобою.

Валер'ян якусь хвилину мовчав, потім тихо промовив: — Ти кажеш правду. Але де ми звичайно?

— Тут є церква на цвинтарі. Свещенник пообіцяв звичайно нас сьогодні ввечері. У церкві будемо тільки ми і тітка Людмила. З'їдемося туди в різний час поодинокі. Як ти на це?

— Безперечно згоджуєся. Це буде приємно для нас і наших батьків.

— А для твого сумління? — Я їду вляхом своїх предків.

— Значить, твоє сумління буде чисте? — Зовсім.

Лев Шатковський

ВУЛИЦЯ ІМ. ПОЛК. МЕДВЕДЕВА...

(Снідами недавнього, а так вже призабутого минулого)

(3)

Такі "рецензії" появились були в січні 1953 року у "Вісникі Пради", київській "Правді України" і навіть у московській "Літературній Газеті". Щоправда, "батько" рідний жін ще тоді, але спілка Берія-Маленкова поволі почала готуватися до перемани владі в СРСР. У квітні 1953 року нігугу "Сильним духом" стигнули з продажу журналом кляшторі в Заславі в СРСР. Тільки, коли позиція Хрущова стала сильніша, несподівано "Правда України" (з 4. I. 1955 р.) виступила на захист Медведєва та в обороні "жидівських" і, яких лише два роки тому засуджувала, "Блат" тов. Медведєва з тов. Хрущовим мусить бути така дуже міцна, бо тепер, як бачимо, покровителя "жидівських" видають на "підстах".

Але нам пора вертатися до нашої "історії". У рівенській легальній українській газеті "Волинь", що появилася в Рівному за німецької окупації, в ч. 83 з 24 жовтня 1943 року, надруковано таке офіційне повідомлення німецьких окупаційних властей: "Останнім часом зроблено два атенати на життя високопоставленої особи Райхскомісаріату Україне. Завдяки докладному доглядженню точно встановлено зв'язок між власним колом виконувачів атенатів та ідейними сприячниками. Після цього вжито заходів до ліквідації зв'язків з Волині, які належать до обвинувачених кола".

Стільки офіційний комуніст. Заходи, що ними хвалилися німецькі окупанти в цьому комуністичному, справді охопили "велику кількість" зв'язків по волинських тормах і карних таборах. Взяли ці заходи до українських національних кол, бо "розумні" німці, в "точних довідках" встановили причетність цих кол до атенатів. Цих зв'язків німці розстрілювали впродовж двох тижнів, від 9-го до 22-го жовтня 1943 року.

За приблизним підрахунком українського підпілля, німці розстріляли тоді понад 1,000 в'язнів, в тому числі тільки в рівенській тормі понад 500 (15 жовтня). Загинули тоді в Рівному а. прот. Микола Малоджиский, член Адміністрації УАІЩ, а прот. Володимир Мисечко, а прот. Андрій Північний, д-р Харита Кононенко, пані Ганна й Тамара Мартинюки й багато інших українських священників, селян, робітників, інтелігентів, що їх всіх годі назвати в цьому місці. Наказ до цих розстрілів видав Альфред Функ, СС-обер-фюрер і шеф відділу юстиції в Райхскомісаріаті Україне.

У своїй книзі полк. Медведєв пише, що, внаслідок атенатів у Рівному, німці розстріляли 38 видатних українців (ст. 293). Але Медведєв також описує, як він і його група, що перебувала тоді в лісах недалеко Рівного, раділа, коли прочитали в газеті "Волинь", що її привів член групи, наведений нами комуніст (там же). Раділи, що вдалася провокація, бо

атентати в Рівному виконав визначний член групи полк. Медведєв — Ніколай Іванович Кузнецов. Вольовицькі шакалі раділи, що з руки воєнної загинули невинні українські селяни, робітники, інтелігенти!

Так! Згинули тоді внаслідок провокації Кузнецова ні в 1953 року нігугу "Сильним духом" стигнули з продажу журналом кляшторі в Заславі в СРСР. Тільки, коли позиція Хрущова стала сильніша, несподівано "Правда України" (з 4. I. 1955 р.) виступила на захист Медведєва та в обороні "жидівських" і, яких лише два роки тому засуджувала, "Блат" тов. Медведєва з тов. Хрущовим мусить бути така дуже міцна, бо тепер, як бачимо, покровителя "жидівських" видають на "підстах".

Провокація Кузнецова полагала в тому, що він на місці атенатів підкинув портфель з документами члена ОУН і сфальшованим медведєвським партизанським наказом ОУН про розпочаття великої атенатівної акції проти високопоставлених німецьких окупантів. Знайдення німцями цього підписаного портфеля було тим "точним довідженням", яким німці встановили зв'язок між атенатниками й "ідейними сприячниками". Кузнецов своєю провокацією вкотре вказав на потрібні йому "кола". Проте, провокація залишається провокацією, і нею завжди гідуватиме кожна чесна людина і кожний чесний революціонер.

До провокації Кузнецова ми ще повернемося. Тепер хочемо показати, звідки взявся "герой" Медведєв у Західній Україні і чим чиним доставив в околиці Рівного, де йому вдалося, чужими руками, спровокувати різну українців. Отже, "розв'язувально-д і в е р і с і й н і" заги, що ним командував Медведєв, оформився в нещасного Мисечко. В своїй книзі він описує, як відбувався "підбір кадрів" (ст. 8) і описує лівий вишнєвій табір під Москвою (ст. 9). Між "кадрів" поналися деякі уродженці західної Польщі та західної Волині, що їх більшовицькі знайшли серед воїнів московської залози, а також 15 еспанських комуністів, що не знали ніякої слов'янської мови, але стали прибічником охороню Медведєва (ст. 13). Весною 1942 року заги Медведєва перекинули в білоруські ліси біля Мозиря, дармащо загонові поставлено розв'язувально-диверсійні (не бойові) завдання. Скінцати заги в Україні було доволі небезпечно через "націоналістичні банди". Про це пише сам Медведєв, кажучи: "Вже при перших виходах в села й хутори Рівенської області партизани почали стикатися з бандами українських націоналістів. Були ці банди невеликі чисельно, але не але озброєні" (ст. 49).

(Продовження буде)

Десятки тисяч мешканців ЗДА втрачати річно життя внаслідок нещасних випадків. Тому забезпечення життя тут так потрібне. Ви можете забезпечити себе та Ваших рідних в Українському Народному Союзі за дуже низької вкладки на одну із 11 родин поліс на суму до 5,000 доларів, а тільки за декілька додаткових центів місячно подвійну суму Вашого забезпечення на випадок смерті від нещасного випадку!

бути з тобою.

Валер'ян якусь хвилину мовчав, потім тихо промовив: — Ти кажеш правду. Але де ми звичайно?

— Тут є церква на цвинтарі. Свещенник пообіцяв звичайно нас сьогодні ввечері. У церкві будемо тільки ми і тітка Людмила. З'їдемося туди в різний час поодинокі. Як ти на це?

— Безперечно згоджуєся. Це буде приємно для нас і наших батьків.

— А для твого сумління? — Я їду вляхом своїх предків.

— Значить, твоє сумління буде чисте? — Зовсім.

— Значить, твоє сумління буде чисте? — Зовсім.

— Значить, твоє сумління буде чисте? — Зовсім.

— Значить, твоє сумління буде чисте? — Зовсім.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

3 ДНЕМ 1-го ЛИПНЯ ПОЧАЛАСЯ ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. УСІ НА ФРОНТ ТІєї КАМПАНІЇ ЗА ДАЛЬШИЙ ЗРІСТ НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ЗА КРАЩЕ БУДУЧЕ НАШОЇ СПІЛЬНОТІ!

Д. Галич
\$1,678,489.35 ДИВІДЕНДИ ДЛЯ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ

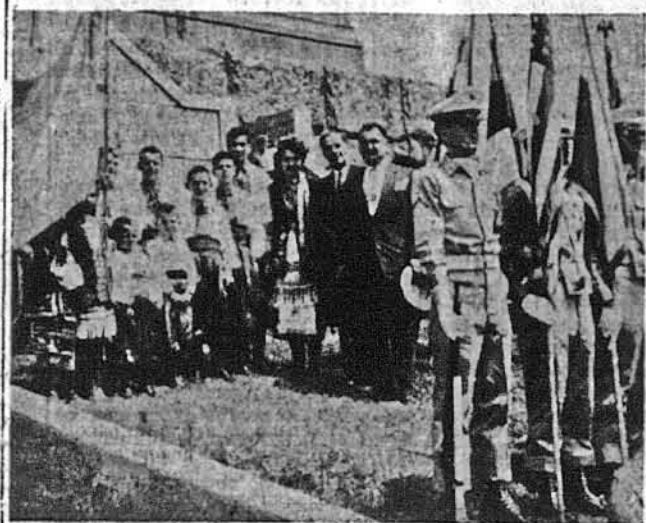
Український Народний Союз належить до того роду допомогівих організацій, які кожного року виплачують дивіденди своїм членам. Є тільки незначна кількість організацій, що виплачують такі дивіденди, які заслуговують на завагу. Є знову такі організації, які зовсім не уявляють дивіденд, а які є і такі, що хоч виплачують дивіденди, однак ці дивіденди такі низькі, що їх власники дивідендам навіть і не можна назвати.

УНСОЮЗ, у перших 40 роках свого існування, не виплачував жадних дивіденд, бо члени були тоді забезпечені в старих родах забезпечені, де вкладки були надзвичайно низькі, а тим самим ці рідні забезпечення не могли передбачати виплат будьяких дивіденд. Шойно після переведення реформи і коли члени перейшли зі старого до нового роду забезпечення, почало 20 років тому уявляти дивіденди. Очевидно, загальна сума уділених дивіденд у перших роках не була висока, коли брати до уваги, що УНСОЮЗ нараховував тоді ще тільки 30,000 членів, а тепер має їх понад 70,000. Значне збільшення загальної суми виплачуваних дивіденд настало головним упродовж останніх 10 років, коли кількість членів зросла в тому часі приблизно на 25,000. Пересічна сума дивіденд, що її виплачувано у цих останніх 10 років, виносилася річно понад \$100,000, а за ввесь час, себто за 20 років, виплачено дивіденд на загальну суму \$1,678,489.35.

Коли брати до уваги суму виплаченої дивіденди кожному члену УНСОЮЗ, то з точки погляду діного члена ця сума може виглядати невисокою. Однак, коли брати до уваги величину нашої організації, а зокрема, коли порівнювати маеток і кількість членів з маетком і кількістю членів в інших подібних організаціях, тоді покажеється, що сума \$1,678,489.35, яку виплачено в формі дивіденд, є навіть дуже високою. Бо є, наприклад, організації, маеток і кількість членів яких л'ять і більше разів перевищують майно і кількість членів УНСОЮЗ, проте сума виплачених дивіденд в році є приблизно така сама, як в УНСОЮЗі.

Виплата УНСОЮЗОМ згадаю тут суми дивіденд вказує, що Союз, це з одного боку — добре загодована та фінансово сильна і здорова організація, а з другого боку, що УНСОЮЗ, у першій мірі, дбає про своїх членів, розділяючи між ними кожну надлишкову резерву, яку тільки можна призбирати. Виплата даної суми дає також відповід на один з численних аргументів-питань, чому нам належати до УНСОЮЗу?

ЕКЗЕКУТИВНИЙ УРЯДНИК УНС НА ІМПРЕЗІ „АМЕРИКАНСЬКОЇ ЄДНОСТІ“

Свого часу повідомлено, що з кінцем червня відбувся біля Статуї Свободи в ньюйоркському порті врочистий День Єдності, з нагоди залучування у підписку Статуї спеціального Музею Імміграції. В імпрезі взяли участь високо американські достойні та представники різних імміграційних груп. Українську групу репрезентував голова УНС п. Д. Галич та його заступник адм. М. Пізак (обидва на фото біля вогник і прапора), як і інші групи українських дітяч і хлопців в народних костюмах.

членам щорічно, признати на якусь народну ціль, то це був би величезний знак і можна б дуже багато зробити.

Проте, в цьому є багато „але“. Розгляньмо тільки деякі з них.

По-перше, УНСОЮЗ та його членство з першими між жертовцями на народні цілі, як то до Народного Фонду УНН, чи на „Писанку“ або „Колідж“ для ЗУАДК та на інші цілі. Самі тільки ж Головні Уряд УНСОЮЗу кожного року доручає виплатити з Головної Каси багато тисяч доларів на різні такі цілі. Їх виплачують щорічно з Головної Каси УНСОЮЗу. Отже, коли мова про жертовцями на народні цілі, то УНСОЮЗ без усякого сумніву є далеко попереду всіх інших організацій. Значить, він дійсно патріотичний обов'язок сповняє.

Звичайно, жертва на добрі цілі ніколи не може бути забагато, отже не було б забагато, якщо б ці всі свої жертовності члени УНСОЮЗу додали ще й дивіденди. Проте, тут мається вже до діла з законом. Існуючі статутні закони для таких організацій, як УНСОЮЗ, не дозволяють перевертати поодинокі фонди цих організацій на інші цілі, ніж вони призначені. Значить, коли УНСОЮЗ має стільки резерви, що він може щорічно виплачувати понад 100,000 доларів дивіденди, то ці резерви можна виплатити тільки на дивіденди членам і на ніщо інше, хоч би навіть так постановила більшість членів УНСОЮЗу.

Все ж таки, коли б члени хотіли признати свою дивіденду на якісь народні цілі, вони могли б це зробити і на це є єдиний можливий спосіб: одержавши з Головної Каси дивіденди членів, підписати його і добровільно вислати на таку ціль, яку він вважає за відповідну. Наведімо приклад. Саме недавно Головна Канцелярія УНСОЮЗу розіслала своїм членам такі дивідендові чеки, а вже за два місяці, в жовтні, почнеться кампанія збирання фондів на дитячий журнал „Веселка“, що появляється при „Свободі“. Кожний знає, яке важливе це видання для нашої дітвори та для нашого майбутнього. Коли б уже тепер і опісля кожного року тільки одна десята частина членів повернула свої дивідендові чеки на видавничий фонд „Веселки“, то цей журнал був би цілком забезпечений в теперішньому вигляді, а коли б більше членів зробили це патріотичне діло, то на резерву можна виплатити тільки на дивіденди членам і на ніщо інше, хоч би навіть так постановила більшість членів УНСОЮЗу.

Це правда. Два, три, чотири долари для одної людини сьогодні не становлять аж таку велику суму, щоб без неї не можна обійтись. Але коли б ця сума понад сто тисяч доларів, що їх виплачує УНСОЮЗ у формі дивіденд своїм членам, була використана на інші цілі, ніж вони призначені, то це було б величезний вихід з нашої національної життя та в наші національні потреби.

Однак велика боротьба, яка велася між 1880 і 1890 роками між американськими промисловими велетнями, була доброю школою для робітництва. Воно переконалося, що великий бізнес консолідується коштом незорганізованого робітництва. Вислідом цього було зростання Американської Федерації Праці, що під проводом Семюела Гомпера ставала речником зорганізованого робітництва. Але, як сказав, все це попередило тяжку боротьбу, яку оплачувало робітництво дуже часто не тільки голодом, але й кров'ю.

У зв'язку з цим згадаємо, що коли наші перші майнери

СТАТТЯ ПРО НАЗВУ „СОЮЗІВКА“ В АМЕРИКАНСЬКОМУ НАУКОВОМУ ЖУРНАЛІ

В органі Американського Назвознавчого Товариства („Американ Нейм Сосаїті“) „Нейм“ („назва“), що виходить у видавничій Каліфорнійського Університету в Берклі за редакцією проф. Е. Гудле, вміщено статтю проф. Я. Рудницького з Вільнігету про назву „Союзівка“.

Наторас в цій статті аналізу нові назви, зокрема назва „Інка“, в українських місцевих назвах і кореня „Союзівка“.

Подано в скороченій формі статтю проф. Рудницького:

мо приклад. Саме недавно Головна Канцелярія УНСОЮЗу розіслала своїм членам такі дивідендові чеки, а вже за два місяці, в жовтні, почнеться кампанія збирання фондів на дитячий журнал „Веселка“, що появляється при „Свободі“. Кожний знає, яке важливе це видання для нашої дітвори та для нашого майбутнього. Коли б уже тепер і опісля кожного року тільки одна десята частина членів повернула свої дивідендові чеки на видавничий фонд „Веселки“, то цей журнал був би цілком забезпечений в теперішньому вигляді, а коли б більше членів зробили це патріотичне діло, то на резерву можна виплатити тільки на дивіденди членам і на ніщо інше, хоч би навіть так постановила більшість членів УНСОЮЗу.

Отже, ніхто не може заборонити членів, які і на яку ціль він хоче використати свою дивіденду, але закон забороняє, щоб сама Головна Канцелярія признавала її навіть на найкращішу іншу ціль, як саме на виплату членам.

„ДУЖИЙ І ВІЧНО ЗЕЛЕНИЙ НАШ ДУБ СОЮЗОВИЙ“

(Репортаж з гостини в Союзівській громаді в Трой)

У жаркі й задумливі дні щорічного літа, ви вітаєте з правдивою радістю запрошення відвідати одну з перших Союзівських громад, віддалену 150 миль на північ (смає на північ) від до Білого розпеченого, Нью Йорку, де й коли вам доведеться мати знаменитого кумпана дороги, заступника головного передсідника Союзу, п. Михайла Пізана. Його ніколи невичерпний гумор і вправна рука шофера впевняють згорі, що подорож буде коротка і приємна.

Далеко ще до п'ятої години після полудня 17-го липня ц. р. ми доїждили до мети нашої мандрівки: американської Трой. Хоч я і вперше в її гостинних мурах, то все ж не чужа вона мені. По дорозі розповіді мій співподорожник

про місто і його мешканців, про наш Союзівський Відділ у ньому і про свої зв'язки з тройською громадою від добрих пар десятків років. Ви рідко де знайдете активніших громадських робітників і щирих приятелів, як тут, у Трой, — розповідає п. Пізак, перебираючись вулицями на місце Союзівського свята-забави. І один за одним перебічує свої відвідання в цій громаді та різні успішні національні імпрези, що їх вона має за собою.

Широка, привітна вулиця цього 75-ти тисячного міста, багато зелени, і холодний легіт передвечір'я, що поволі сходить на місце, яке, хоч і так далеко на північ, також купается в поті, а передуми признає розповідь про гарну нашу громаду, вже зразу народжують тепле почуття до моїх недалеких господарів.

На широким в'їздових воротах вітають нас Союзівські діти. Ось тут голова 191-го Відділу УНСОЮЗу — Братства ім. св. Миколая, сивавий та кріпкий їде, з широкими козацькими плечима, п. Панько Дікшиджерстей. Ось поруч із ним секретар п. Василь Колодін, а за хвилю на великий зал зустрічаємо ще третього господаря нашої гостини, кавира Відділу п. Микола Война. Ця трійка і з нею другі урядовці вміло керують відомими роками місцевий Відділ Союзу і всією суспільною роботою місцевої громади.

В одній салі

Користаю з короткої хвилини, коли секретар Колодін з менше зайнятий, та інформуюсь в нього ближче про місцеву громаду, зокрема ж Союзівську. З опрацювання гордістю розповідає цей прикладний Союзівський працівник про те, що він уже три роки секретарює і три роки трійська Союзівська громада постійно збільшується. Майже подвоїлося наше членство за останні роки, — каже гарно українською мовою мій співрозмовець. А він же представник нової, тут народженої Союзівської генерації! Згадуємо йому, що в нас чимало Відділів, які трать членство, або розвиваються дуже пильно і питаю, в чім джерело успіху його і його Відділу. Сидить і працює — тасмиця нашого розвитку, — каже п. Колодін, і ось факти підтверджують його коротку відповідь. Половина членів Відділу те старі члени, з-поміж давньої імміграції. Коло четвертині — це їхні діти, тут народжені і виховані, які завдяки своїм батькам і передовсім завдяки громадській праці місцевої української громади, не забувають за Україну і горнуться до своїх українських науковців.

Б. Г. С-р.
(Закінчення на стор. 4-й)

БАТЬКО-СОЮЗ КЛИЧЕ ВАС!

Ми є в самому розгарі спеціальної кампанії за збільшення Українського Народного Союзу на щонайменше три тисячі нових членів до кінця цього року. Рішення в цій справі аніж Головний Уряд УНС на своєму річному засіданні з кінцем травня ц.р. Кампанія ведеється на честь та для вшанування пам'яті „прикладного союзця“, сл. п. д-ра Луки Мишуги, головного редактора „Свободи“, що помер в лютому цього року. Вже цей клич кампанії, як і в цілі, повинні заохотити нас усіх до наполегливої організаційної праці.

У справі організації нових членів в рамках теперішньої кампанії вже дещо зроблено і досягнуто, але це ще далеко не все. Остання статистика вказує, що величезна частина Відділів УНС ще ані не склали окремих зборів у цій справі та взагалі не дали жадного доказу, що вони взяли собі до серця заклик Головного Уряду УНС і плянують закритися в кампанію.

Однак, часу на цю кампанію не багато, ще тільки п'ять місяців, а роботи багато! Ми бо не повинні задовольнятися тими мінімальними трьома тисячами нових членів, що їх для обережності встановлено як мету кампанії, а подбати, щоб у цій кампанії бодей „заокруглити“ загальну кількість членства УНС до 75,000! Тим ми найкраще вшануємо пам'ять д-ра Мишуги, в ім'я якого ця кампанія ведеється та який 30 років свого найбільш трудного життя віддав для нас, для нашої організації та для нашої українсько-української спільноти і для української визвольної справи.

Батько-Союз кличе нас до праці! Він кличе насамперед своїх свідомих членів, щоб вони допомогли виповнити в його рядах не тільки ці прогалини, що їх з кожним роком вибиває невиласна смерть, як в цьому році вивала з-поміж нас „прикладного союзця“ д-ра Мишугу, але й збільшувати та скріплювати ці ряди чисельно і морально. На ім'я д-ра Луки Мишуги, на пам'ять тих піонерів, що впродовж десятиліть віддавали свій труд, своє знання та свої сили на збудження тієї могутньої „української закордонної твердині“, якою є Союз та як його називають, в ім'я тих високих ідеалів, що їх виплекав і здійснював Союз упродовж усього свого вже понад 60-літнього існування, для добра нас самих та дітей наших, для добра нашої громади і нашого народу, ми повинні і мусимо про українську твердиню за морем ще більше розбудувати і скріпляти, зростати і ще могутнішою і ще славішшою.

Батько-Союз, з нагоди теперішньої кампанії, кличе в свої ряди всіх, тих, що це з будь-яких причин не могли стати його членами. Він кличе всіх тих, що мають у собі українську кров, не питаючи, звідки вони походять, до якої церкви вони ходять чи до якої партії належать. Аби „глибки“ вірували, а Бога та не були комунаїстами.

Батько-Союз кличе в свої ряди давніх іммігрантів, які жили в різних країнах, це в про велику Союзівську родину включилися. Належати до цієї родини та користуватися привілеями для себе і свого народу та своєї країни ніколи не є злізлом, якщо ви не переступили встановленої статуту межи членства. Ще сьогодні в рамках Українського Народного Союзу можна не тільки забезпечити себе і свою родину, але й надолужити втрачений час та допомогти добрій народній справі.

Батько-Союз кличе тут народжену генерацію! З пошану до своїх батьків, що створили цю могутню твердиню та через неї прославили українське ім'я в цій країні, ви повинні включитися у ту „Заморську Україну“ та через членство в УНСОЮЗі продовжувати передану Вам батьками традицію. Тим членством та активністю в УНСОЮЗі ви теж сплатите бодей у відповідній мірі свою повинність народові свого походження. За це здобудете увагу і пошану серед свого американського оточення.

Батько-Союз кличе в свої ряди, зокрема, все ще велику масу неохоплених його організаційними рядами наших новоприбулих громадян. Вони бо, що самі були учасниками великих і важких переживань нашого народу, найкраще знають і відчувають потребу зорганізованості та всебічної допомоги в змаганнях того народу до волі і незалежності. Таку найефективнішу допомогу в наших обставинах може залучити на коротку і довшу мету в першій черзі Український Народний Союз, всенародна організація з понад 60-літньою традицією великого праці для народу.

Під час теперішньої кампанії Батько-Союз кличе нас усіх до своєї спільноти ідеї, праці та інтересів. Він потребує нас усіх, кожного з нас, щоб цю спільноту ще більше розбудувати та зробити її ще кориснішою для нашої громади і нашого народу. Батько Союз потребує серця, розуму і кожного з нас, потребує нашої невинної праці і наших постійно збільшуваних зусиль у нашому спільному інтересі, в інтересі нашого народу і нашої країни. Бо тільки ми всі, спільною думкою і спільними зусиллями можемо залучити собі і своїй спільноті невпинний прогрес. Батько-Союз кличе нас усіх у свої ряди, знаючи, що ми потребуємо його так само, як він потребує нас усіх!

† Д-р Лука Мишуга АМЕРИКАНСЬКА УКРАЇНА

(6)
РОБІТНИЧА СПРАВА
Коли український селянин вступає до американської фабрики, американський робітник вже уже тяжку й затяжну боротьбу за мінімальні робітничі права та короткі години праці. Саме тоді робітничі організації „Knights of Labor“, „The Brotherhood of Locomotive Engineers“ і „The American Federation of Labor“ засипали Конгрес петиціями (роки 1887-1888) у справі скасування недільної праці.

Боротьба ця була дуже тяжка ще й через те, що робітникам трудно було знайти прихильників, які підтримали б робітничі домагання. Як це виглядало на практиці, найкраще пізнати по тому, що, коли юнія пекарів звернулася до 500 духовників у Нью Йорку і Врукліні із закликом стати в обороні робітників і залучитися на проповідях проти примусової недільної праці, знайшлося тільки пів тузена священників, які відважилися на такий крок. А не зрозуміли цього сотні священників головню тому, що боялися втратити багатирь-промисловців, що своїми жертвами чи вкладками піддержували церкву. Для характеристики того часу вистачить згадати, що, наприклад, лютеранська церква в Ошкоти, у стеїт Висконсин, в лютім 1894 р. виключила з членства юнійних робітників, подаючи як причину те, що бути членом робітничої організації, значить порушувати закон Божий. Та бували й інші випадки. Ось славний проповід-

ник Вашингтон Гледен ще в 1884 р. брав активну участь у майнерському страйку по стороні майнерів і обороняв конечну потребу існування робітників організації. Та це були винятки. І тому робітничий провідник Семюел Гомперс обивувачував духовенство, що воно „віддає свій інтелект і талант на послуги плітократичним гнобителям бідних“. Становище католицької Церкви в Америці до робітничої справи було в тих часах ще теж не дуже ясне. Бо, наприклад, ньюйоркський архієпископ Корнген не підтримував робітничої еманіпації. Навіть робітничі організації „Knights of Labor“ була осуджена дуже гостро в Римі. Ї заборонено в Канаді, і то папським декретом. Тільки завдяки дуже впливовому кардиналові Гібонсові з Балтімору вдалося це все в Римі скасувати (1886 р.). Шойно папська енцикліка „Rerum Novarum“ виступила виразно в обороні праці і закликала за пристосування до неї християнської етики, що великою мірою скріпило становище робітників.

Однак велика боротьба, яка велася між 1880 і 1890 роками між американськими промисловими велетнями, була доброю школою для робітництва. Воно переконалося, що великий бізнес консолідується коштом незорганізованого робітництва. Вислідом цього було зростання Американської Федерації Праці, що під проводом Семюела Гомпера ставала речником зорганізованого робітництва. Але, як сказав, все це попередило тяжку боротьбу, яку оплачувало робітництво дуже часто не тільки голодом, але й кров'ю.

У зв'язку з цим згадаємо, що коли наші перші майнери

зайшли до пенсильвейнських копалень, там доживала вже свого віку тайна організація майнерів-ірландців „Ди Молі Мегварей“, що терористичним способом прибирала зі світа немирних „босів“ щоб таким способом осантувати кращих умов праці. Кінець прийшов їй тоді, коли знайшлися зрадники в рядах самої організації, що видали головних провідників. Організацію зліквідовано, а її провідників покарано смертю. Та ця організація не була для робітництва тим, чим повинна була бути. Проте по її провідниках залишилися легенди, як по мучениках за робітничу справу. Терористичні акти, як убивання наставників і власників копалень, вважали „Ди Молі Мегварей“ таким самим убиванням, як убивання ворога на війні. У них ті, що бивали, мусили бути дуже побожними людьми. Кожний з них мусів належати до римо-католицької Церкви і бути високо моральним, бо цього вимагав статут організації.

Згадаємо теж і за те, що в пам'яті робітництва був ще відомий процес з 1886 р. в справі бомбового вибуху під час робітничого віча на Геймаркет Сквер у Шикаго, який використувано для здушення робітничого руху. Це була в пам'яті слова анархіста Лінга, одного з обвинувачених у тому процесі, який склав суддям в очі, що він з ворогом такого порядку, який існує, та що робітники динамітом відплатять тим, хто буде на них стріляти, коли вони виходитимуть на страйк, добиваючись кращих умов праці. Закінчив він своє слово так:

„Завелю вас, що я згину на шибениці щасливим, бо я тевний того, що сотні і тисячі, до яких я промовляю, зала-йтали собі мої слова. І коли ви повісите нас, то знайте, що роши вас рознесуть бомбами. А тепер можете мене пові-

сити. (Louis Adamic, Dynamite, 1931 New York, p. 79).

„Arbeiter Zeitung“ (з 8 квітня 1885) доряджувала робітникам у цій боротьбі „наслідувати страйкарів з Кінсі і стріляти на босів“ замість на робітників-страйколомів. Вона вчила їх (18 березня 1886), що, „коли не візьмемося до революції, то зостанемо своїм дітям нужду і кайдани“.

Такі промови і такі газети та брошури, що їх розкидувано між робітництвом, робили спос. Допомогали їй поширюванню — голод і безробіття. Тому, беручи це все разом, не дивно, що робітничі заворушення-страйки ставали щораз частішими і більш кривавими лишием.

Але страйки не вдалася, бо робітництво не було ще належно зорганізоване. Крім того й самі робітничі організації падали жертвою свого власного рекітерства. Робітничі ряди почали заповнюватися провокаторами й шпигунами, яких наслали компанії, щоб дезморалізувати робітників і вбити в зародку їх змагання до організування себе в юнію.

В тому часі почав процвітати страйколомський „бізнес“. Розпочали його в першу чергу корабельні компанії, спроводжуючи, на замовлення фабрикантів, страйколомів з Європи та Далекого Сходу. Проти цього протестували зорганізоване робітництво й ліберальне думаюче громадянство. Довів китайських страйколомів адалося здержати при помочі закону. Та європейських „невільників“ спроводжувало далі, і то під гаслом, що Америка зв'язана традицією давати захист — переслідуванню! Ось на якій засаді спиралася тоді фабриканти і компанії, коли спроводжували з Європи масово іммігрантів українців.

(Продовження буде).

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЧЕР ВЕНЬ 1955 РОКУ

ДЕП. СТАРШНІ ЧЛЕНИ

СУСПЕНДОВАНИ ВІДІЛНИ:
Суспендовано відділ УНСоюзу, означений черговим числом 285 з оглядом у Спрингфілд, Орегон.

НОВІ ЧЛЕНИ:

- В. 2. Гапія Меланія Н., Гривович Ольга.
В. 5. Соловський Михайло.
В. 8. Палій Іван.
В. 12. Платина Іван.
В. 17. Шур Олександр.
В. 20. Волонин Анна.
В. 22. Дитко Ольга.
В. 23. Мандиш Віктор.
В. 25. Крайчик Богдан.
В. 39. Крохмаль Марія, Піко-
дальський Григорій, Анастасія.
В. 46. Калішова Марислава.
В. 62. Мандиш Віктор.
В. 74. Занека Марія.
В. 75. Вуляковська Марія.
В. 85. Пелхас Йосип П., мол.,
Шморган Марія.
В. 93. Чирюська Марія А.
В. 98. Поданий Іван П.
В. 114. Шевченко Борис.
В. 125. Музика Любов А.
В. 126. Кік Марія М.
В. 127. Саган Христина М.
В. 128. Шегинський Федір, Вален-
тин.
В. 130. Крайчик Микола.
В. 137. Колос Іван.
В. 140. Чепак Богдан.
В. 147. Гудз Дмитро, Анастасія.
В. 167. Філіппович Едвард Р.
В. 181. Лубинський Володимир.
В. 191. Гессман Глорія О., Філдс
Марія А.
В. 193. Донеллі Романа.
В. 202. Адамчук Емма.
В. 204. Богданович Михайло, Іден
Роман Р., Марія Т., Лавер Тома,
Лукський Валерій Р., Марко Іван,
Наєтський Дмитро, Сва; Орт Вернер,
Марлена; Фроє Сва К.
В. 218. Дікун Анна.
В. 221. Німоліч Дмитро, Пав-
ліна.
В. 226. Романчик Ольга.
В. 233. Лобинська Ліля Л.
В. 238. Гринченко Тетяна, Мороз
Ольга П., Чубик Володимир.
В. 271. Меккі Іван І.
В. 281. Кіценко Федір.
В. 292. Дубинський Михайло.
В. 293. Ласевич Дмитро, д-р Со-
чинський Ростислав В.
В. 301. д-р Савчин Євген, Семен-
ков Григорій.
В. 305. Лейся Іванна О.
В. 321. Вилинський Йосип П.
В. 325. Скоро Євгенія.
В. 328. Поточний Михайло.
В. 338. Валдай Едвін.
В. 348. Вутрія Філіп А., Скардіна
Олена.
В. 350. Філіп Тома, Марія.
В. 361. Дігдалевич Марія, Ольга;
Ільницько Іван, Наталія.
В. 379. Дорощ Григорій, Марія;
Козак Семен, Антонович; Матвії Лі-
на, Романішин Дмитро.
В. 388. Харченко Олена.
В. 395. Церба Павлина.
В. 397. Орлик Анна.
В. 399. Залізняк Ольга, Степан.
Каспрік Іван І., Хімік Петро.
В. 406. Ковальчук Антін мол.
В. 414. Старичинський Володимир,
Фіцалович Володимир.
В. 423. Музика Василь В.
В. 427. Прокія Ольга.
В. 432. Жерчук Марія.
В. 441. Вонк Стефанія.
В. 445. Максимов Степан.
В. 456. Герасимович Зіновій.
В. 457. Поденко Лідія.
В. 469. Пастернак Теофіл.
В. 489. Волонинський Микола, Іван-
на; Ткачук Любомир.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

- В. 9. Вачніська Юлія; Іванович Со-
фія, Старцевський Данило, Йосип,
Михайло; Старцевська Анна, Оль-
га.
В. 20. Мельник Василь, Савиць-
кий Теофіл.
В. 25. Кісиль Прокій.
В. 27. Везанюк Антонович.
В. 40. Гамилтон Надія.
В. 74. Столиця Олена.
В. 81. Вудгазі Марія.
В. 85. Лотоцький Іван, Панько
Геріст, Чипот Франко Ц.
В. 94. Ковальчук Дієси, Онисій
Микола, Віра; Федішин Іван, Со-
фія; Жиль Василь, Пелхас Володи-
мир.
В. 96. Дуржак Микола, Марія.
В. 116. Хабурський Богдан О.
В. 155. Прус Федір, Черепанин
Ольга.
В. 168. Вилинська Олена.
В. 194. Кіос Орест-2, Марія; Кор-
шовський Богдан, Хортова Анна І.
В. 204. Цамбалістів-Омелья, Ка-
терина.
В. 219. Гаврилюк Петро.
В. 220. Гулянич Антін.
В. 223. Солтис Іван.
В. 239. Гринчук Лідія, Марія; Ко-
валевський Василь, Кучерівський І-
ван, Лідія; о. Уляницький Антін А.
В. 298. Ганк Юлія.
В. 333. Стадига Карло.
В. 336. Савельєв Йосип.
В. 365. Войчак Михайло, Горват
Тетяна.
В. 427. Вращок Василь.
В. 430. Матла Зенон, Ростислава.
В. 457. Слущкий Василь, Шевчук
Тихон.
В. 469. Гарбуз Анна.
В. 471. Суржик Петро, Анна.
В. 485. Паславська Ірина.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НА ПЕРЕ- СТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

- В. 3. Пікоделла Марія.
В. 13. Гарбуз Анна.
В. 20. Костюк Василь.
В. 27. Клімко Любомир, Ольга.
В. 39. Мельничук Володимир, Бро-
нська.
В. 54. Хома Йосип В.
В. 171. Коць Іванна.
В. 175. Шпановал Софія.
В. 191. Виласка Марія.
В. 219. Воробець Ольга.
В. 226. Войко Григорій, Марія.
В. 239. Вилинський Олександр, Те-
тiana; Гайдуков Іван, Сва.
В. 268. Варилка Омелья, Марія;
Михалченко Микола.
В. 277. Гайдуков Надія.
В. 287. Варилка М., Йосип, Сва;
Кіпчак Олена Р., Пилик Юрій, Ан-
на.
В. 361. Гориславський Микола,
Мисак Степан, Анна; Сметак Володи-
мир.
В. 364. Пастернак Ірина.
В. 370. Шитко Ольга.
В. 395. Кордуба Тома, Катерина.
В. 399. Кудак Богдан, Стерчо Іри-

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛАСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

- В. 75. Панааско Мирон.
В. 94. Крайчик Петро.
В. 106. Онисій Іван, Онисій Сте-
пан.
В. 259. Пелхас Йосип Р.
В. 356. Гриско Дмитро, Євгенія;
Ситинський Дмитро, Марія 2.
В. 371. Кордуба Тома, Катерина.
В. 385. Татарина Марія.
В. 15. Гречанюк Христина.
В. 25. Решітин Роман, Чопик Ми-
рон Р.
В. 48. Люччеллі Доротея.
В. 55. Гісвський Василь, Володи-
мир, Марія.
В. 83. Левинська Ірина.
В. 85. Паровський Степан.
В. 87. Христій-Кристія Данило.
В. 92. о. Гончарів Іван, Жуків Вік-
тор П.
В. 94. Силесович Анна.
В. 114. Врошненко Іван.
В. 123. Скоць Григорій.
В. 142. Шевчук Михайло, Тетяна.
В. 159. Петрик Михайло.
В. 163. Масляк Петро.
В. 184. Задоронський Володимир,
Коваль Анна, Москаленко Андрій.
В. 204. Яворська Анна.
В. 221. Мельник Ірина, Ременик
Віра.
В. 228. Старцевська Ізабела 2.
В. 243. Пелхас Анна, Юлія.
В. 265. Пукіш Анна, Катерина.
В. 285. Палемко Христина, Рибка
Василь, Людовика; Спанік Федір,
Силасвета.
В. 312. Козлов Тимофій, Наталія.
В. 329. Ваврик Павло, Циган До-
ротея.
В. 341. Масний Микола.
В. 343. Федак Маргарита.
В. 347. Андраш Федір, Анна.
В. 362. Головач Юстина.
В. 375. Дікс Марія.
В. 379. Вороніч Григорій, Фри-
шн Федір.
В. 399. Олшанський Теофіл.
В. 424. Макаренко Борис.
В. 427. Панчук Дмитро.
В. 430. Роман Михайло, Сва; Ю-
дичинська Анна.
В. 432. Андреа Василь, Вережак-
ський Михайло, Юлія; Вігун Сте-
пан, Вовонин Євген, Водичев Іван,
Воднар Лев, Сва; Воднарчук
Саміло, Вонк Василь, Вудзак Ми-
рослава, Олена, Тетяна; Вудзак Да-
ніло, Вурій Михайло, Васильшин
Павло, Васильшин Людовик, Брун;
Ворес Андрій 2, Вадим Яніс, Во-
ловський Володимир, Воробець Ми-
хайло, Євгенія; Гавриш Володи-
мир, Гиневич Михайло, Гринук Во-
лодимир, Гладуш Василь, Марія;
Годовський Костянтин, Голмська-
Зінь Мирослава, Горюхович Анто-
ніна, Гомоваток Христина 3, Е, Гу-
менюк Тома, Анна; Гула Богдан,
Степан; Діксон Марія, Дірун
Марія, Дитинський Марія, Добко
Микола 2, Анна; Добот Антін, До-
жичинський Григорій, Тетяна; До-
жичинський Дмитро, Дікс Жарон,
Савітський Роман, Загребельний Сте-
пан, Захарчук Василь, Зайц Андрій,
Ольга; Збожжя Анна, Зіри Адам,
Зорич Богдан, Іванович Пилип,
Кандій Анна, Каспріс Анна, Кваніс
Неоніла, Кіпшвіда Вронислава, Оси-
па; Ковалішин Петро, Ковальчук
Антін, Коверко Марія, Когут Та-
рас, Ніна; Козачин Іван, Козь-
ний Петро, Анастасія; Косісар Во-
лодимир Ф., Марія; Кошак Марія,
Костюк Михайло, д-р Крохмаль
Любомир, о. Кучинський Юлія,
Кутчер Марія, Лавоскопський І-
ван, Гудольф Н., Лайшн Степан 2, Пе-
ляга; Лесюк Олена, Лівинський
Петро, Варвара, Віра; Мазуренко Іван
2, Макарович Володимир, Макогін
Тарас, Малиш Василь, Манок Ан-
настасія, Масний Семен, Медвідь Во-
лодимир, Медницький Євстахій,
Мельник Микола, Микола, Джуна;
Михалевич Андрій, Мігус Анна,
Мішій Павло, Петро; Морей де
Моранд Наталія, Музик Микола,
Наумчук Прохій, Негрчук Катерина,
Недешко Василь, Нейшан Анна.
В. 121. Мельник Степан, Овсари-
чівський Степан, Овсаревич І-
ванович Степан, Олександр Агафія,
Орбик Василь, Павловський Володи-
мир, Пашин Михайло, Попович Юлі-
я, Параскева; Прачул Ярослав,
д-р Прибітківський Петро, Роман,
Євмілія, Лідія; Пузак Мирослава Д.,
Родаль Степан, Романчик Юрій, Е-
лліор; д-р Роскоха Степан, Єліса-
вета; Савон Герман, Саган Михай-
ло, Саленга-Суленга Іван, Семен-
ков Ірина, Синчак Матвій, Спі-
нський Михайло, Сомошський Фе-
дир, Надія; Собачко Павло 2, д-р
Солтаневич Ярослав, Стадник Ан-
на, Станіславський Михайло, Сте-
пан, Іван, Анна; Сушко Андрій,
Тимків Василь, Трачук Василь,
Турчиневич Теофіл, Дарія; Фішко
Марія, Хемій Володимир, Анна;
Чумко Олена, Шафранський Мико-
ла С., Шиндхак Микола, Шкільний
Антін, Янін Павлина, Яремко Марія,
д-р Яремія Василь І., Яніс Богдан Р.
В. 439. Яніс Олександр.
В. 441. Микитюк Дмитро.
В. 445. Варчак Анна, Половач
Варвара.
В. 471. Дубас Павло.
В. 473. Андрусик Микола, Луто-
вня Ярослав, Лідія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІШЛИ ЗІ ВИПЛАЧЕНОЮ СУМОЮ

- В. 20. Додсон Сва.
В. 25. Козачко Петро.
В. 26. Такаси-Танасіні Іван.
В. 42. Гулалов Максим, Давидо-
вич Мирослава, Нейк Іван.
В. 94. Войтинський Павло, Вой-
тович Павло, Коле Євстахій.
В. 108. Вальтер Анна, Годова-
ська Ольга, Пастелемон Михайло.
В. 120. Гуласій Степан.
В. 121. Гадз Михайло.
В. 140. Терельський Іван.
В. 163. Фолій Анна.
В. 178. Владак Анна, Греско
Йосип.
В. 183. Прокіпчук Михайло.
В. 192. Вережак-Варешак Анна,
Макогін Іван, Михайло.
В. 206. Кісуба Володимир.
В. 219. Гуріна Григорія.
В. 237. Пидгальна Стефанія.
В. 246. Сподарик Степан.
В. 248. Пик Григорій.
В. 259. Пелхас Йосип Р.
В. 292. Молдавцев Петро.
В. 301. Медзак Антін, Семенюк
Григорій.
В. 349. Покришка Франко.
В. 396. Чертович Катерина М.
В. 483. Стар Іван мол.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

- В. 2. Гривович Марія.
В. 7. Матічко Петро.
В. 9. Пінасевич Йосип.
В. 20. Кафія Анна.
В. 48. Вережакський Василь.
В. 64. Атаманець Степан.
В. 105. Велюк Василь, Лопушан-
ський Михайло.
В. 121. Мельник Савдія.
В. 127. Тах Михайло, Слоток О-
лександр.
В. 145. Сеньків Григорій.
В. 149. Кінігінський Йосип.
В. 161. Герік Марія.
В. 168. Діобак Ксеня.
В. 181. Суліма Петро.
В. 219. Наконечний Семен.
В. 221. Дігдаловський Михайло.
В. 259. Гінда Дмитро, Москалик
Микола.
В. 276. Петричак Анна.
В. 287. Іваніс Матильда.
В. 331. Вішфорт Михайло К.
В. 333. Поточний Анна.
В. 381. Огородний Пилип.
В. 384. Касіян Сва.
В. 423. Гелєвера Микола.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком червня 1955 р.
було в УНСоюзі повнолітніх
членів 49,458
В місяці червня 1955 р. при-
йнято нових 105
В місяці червня 1955 р. при-
йнято до існуючих 64
В місяці червня 1955 р. при-
йнято з переступ. листами 62
В місяці червня 1955 р. при-
йнято з інших класів забезпеч.
В місяці червня 1955 р. при-
йнято зі старого роду безпеч.
Разом 49,702

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІШЛИ З ПЕ- РЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

- В. 12. Гайдуков Надія.
В. 13. Виласка Марія.
В. 25. Кісиль Прокій.
В. 27. Гориславський Микола.
В. 29. Михалченко Микола.
В. 59. Войко Григорій, Марія.
В. 70. Варчак М., Йосип, Сва.
В. 97. Пастернак Ірина.
В. 117. д-р Вереш Василь.
В. 155. Пікоделла Марія.
В. 164. Гавришчак Микола.
В. 189. Варилка Омелья, Марія.
В. 203. Сантат Володимир.
В. 204. Понеділок Микола.
В. 221. Фортенко Теофіл.
В. 293. Степанів Роман, Дарія.
В. 12. Гайдуков Надія.
В. 13. Виласка Марія.
В. 25. Кісиль Прокій.
В. 27. Гориславський Микола.
В. 29. Михалченко Микола.
В. 59. Войко Григорій, Марія.
В. 70. Варчак М., Йосип, Сва.
В. 97. Пастернак Ірина.
В. 117. д-р Вереш Василь.
В. 155. Пікоделла Марія.
В. 164. Гавришчак Микола.
В. 189. Варилка Омелья, Марія.
В. 203. Сантат Володимир.
В. 204. Понеділок Микола.
В. 221. Фортенко Теофіл.
В. 293. Степанів Роман, Дарія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІШЛИ З ПЕ- РЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

- В. 12. Гайдуков Надія.
В. 13. Виласка Марія.
В. 25. Кісиль Прокій.
В. 27. Гориславський Микола.
В. 29. Михалченко Микола.
В. 59. Войко Григорій, Марія.
В. 70. Варчак М., Йосип, Сва.
В. 97. Пастернак Ірина.
В. 117. д-р Вереш Василь.
В. 155. Пікоделла Марія.
В. 164. Гавришчак Микола.
В. 189. Варилка Омелья, Марія.
В. 203. Сантат Володимир.
В. 204. Понеділок Микола.
В. 221. Фортенко Теофіл.
В. 293. Степанів Роман, Дарія.

В. 361. Гориславський Микола,
Мисак Степан, Анна; Сметак Володи-
мир.
В. 364. Пастернак Ірина.
В. 370. Шитко Ольга.
В. 395. Кордуба Тома, Катерина.
В. 399. Кудак Богдан, Стерчо Іри-

З кінцем місяця червня 1955
р. в У. Н. Союзі було доро-
гих членів 49,273

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛАСА- МИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРШНІ РІД:	
В класі 1 на \$ 250	4
В класі 1 на \$ 500	56
В класі 1 на \$ 750	9
В класі 1 на \$ 1000	122
В класі 1 на \$ 1500	1
В класі 1 на \$ 2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне за життя з вкладками до 70 року життя	
В класі 2-500 на \$ 500	403
В класі 2-1000 на \$ 1000	264
В класі 2-1500 на \$ 1500	3
В класі 2-2000 на \$ 2000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років

В класі 3-1000 на \$1000	4,73
В класі 3-1500 на \$1500	6
В класі 3-2000 на \$2000	5
В класі 3-2500 на \$2500	
В класі 3-3000 на \$3000	
В класі 3-3500 на \$3500	

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Еквідент)

В класі 4-500 на \$ 500	4,528
В класі 4-1000 на \$ 1000	2,343
В класі 4-1500 на \$ 1500	2,343
В класі 4-2000 на \$ 2000	41
В класі 4-2500 на \$ 2500	9
В класі 4-3000 на \$ 3000	9
В класі 4-3500 на \$ 3500	1
В класі 4-4000 на \$ 4000	1

Нове обезпечення на ціле життя для давніх членів

В класі 5-100 на \$ 100	2
В класі 5-250 на \$ 250	122
В класі 5-500 на \$ 500	2,842
В класі 5-750 на \$ 750	398
В класі 5-1000 на \$ 1000	6,238
В класі 5-1500 на \$ 1500	154
В класі 5-2000 на \$ 2000	41

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В класі 6-250 на \$ 250	2
В класі 6-500 на \$ 500	4,789
В класі 6-750 на \$ 750	1
В класі 6-1000 на \$ 1000	3,277
В класі 6-1500 на \$ 1500	41
В класі 6-2000 на \$ 2000	22
В класі 6-2500 на \$ 2500	2
В класі 6-3000 на \$ 3000	3
В класі 6-3500 на \$ 3500	1
В класі 6-4000 на \$ 4000	1
В класі 6-4500 на \$ 4500	1
В класі 6-5000 на \$ 5000	1

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В класі 21-500 на \$ 500	2,257
В класі 21-1000 на \$ 1000	846
В класі 21-1500 на \$ 1500	18
В класі 21-2000 на \$ 2000	11
В класі 21-2500 на \$ 2500	4
В класі 21-3000 на \$ 3000	5
В класі 21-3500 на \$ 3500	1
В класі 21-4000 на \$ 4000	3
В класі 21-4500 на \$ 4500	1
В класі 21-5000 на \$ 5000	1

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років

В класі 22-500 на \$ 500	2,585
В класі 22-1000 на \$ 1000	2,144
В класі 22-1500 на \$ 1500	33
В класі 22-2000 на \$ 2000	60
В класі 22-2500 на \$ 2500	9
В класі 22-3000 на \$ 3000	10
В класі 22-3500 на \$ 3500	5
В класі 22-4000 на \$ 4000	1
В класі 22-4500 на \$ 4500	1
В класі 22-5000 на \$ 5000	1

Обезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя

В класі 23-500 на \$ 500	159
В класі 23-1000 на \$ 1000	83
В класі 23-1500 на \$ 1500	3
В класі 23-2000 на \$ 2000	11
В класі 23-2500 на \$ 2500	2
В класі 23-3000 на \$ 3000	5

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років

В класі 24-500 на \$ 500	2,317
В класі 24-1000 на \$ 1000	1,460
В класі 24-1500 на \$ 1500	25
В класі 24-2000 на \$ 2000	36
В класі 24-2500 на \$ 2500	6
В класі 24-3000 на \$ 3000	5
В класі 24-3500 на \$ 3500	1
В класі 24-4000 на \$ 4000	1
В класі 24-5000 на \$ 5000	1

Обезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя

В класі 25-500 на \$ 500	170
В класі 25-1000 на \$ 1000	135
В класі 25-1500 на \$ 1500	4
В класі 25-2000 на \$ 2000	11
В класі 25-2500 на \$ 2500	2
В класі 25-3000 на \$ 3000	2
В класі 25-3500 на \$ 3500	7
В класі 25-4000 на \$ 4000	2
В класі 25-5000 на \$ 5000	2

Разом 49,273

МОЛОДІЖНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТІ:

- В. 3. Сухорський Йосип.
В. 8. Палій Іван, Степан.
В. 18. Луканський Денис Н.
В. 21. Коротко Олег, Юрко Кате-
рина М.
В. 39. Пікоделла Ярослав.
В. 45. Маделько Андрій В., Цюпак
Роман.
В. 57. Мадок Христина.
В. 67. Майко Михайло П.
В. 85. Шляхтич Томас І.
В. 94. Влоновський Митро П.
В. 117. Іванович Іван, Чирко
Іван.
В. 120. Новоселен Степан мол.
В. 125. Поплавський Григорій М.
В. 127. Дусанівська Оксана А.
В. 128. Шелінська Анна.
В. 140. Валок Василь Д.
В. 147. Гудз Ігор, Каллаган Іван,
Кацапир Мирослава Г.
В. 148. Панчинський Михайло Я.
В. 155. Рилик Софія.
В. 156. Захарченко Володимир Т.
В. 163. Прагир Роман Д.
В. 168. Медик Дарія Д.
В. 170. Плетітін Лідія Е.
В. 173. Вонин Марія А.
В. 182. Гомайчак Михайло І.
В. 183. Кораль Йосип Г.
В. 191. Жовнір Петро М., Лукат-
чат Павло

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

Відділ	Заплата	Відділ	Заплата
1	215.86	187	96.27
2	221.14	188	90.49
3	116.35	189	872.51
4	393.83	190	42.15
5	83.83	191	318.27
6	209.93	192	276.76
7	551.89	193	880.95
8	176.99	194	57.22
9	113.71	195	27.22
10	176.77	196	57.91
11	334.59	197	24.71
12	60.06	198	15.35
13	75.56	199	110.65
14	86.54	200	384.10
15	61.54	201	36.13
16	437.81	202	36.87
17	156.69	203	111.29
18	159.49	204	1,932.57
19	125.63	205	31.38
20	98.80	206	574.30
21	382.18	207	55.02
22	27.17	208	28.27
23	176.77	209	40.35
24	124.17	210	143.32
25	160.04	211	230.92
26	89.63	212	59.87
27	106.37	213	210.91
28	27.76	214	60.79
29	229.15	215	12.72
30	12.79	216	943.73
31	246.43	217	296.26
32	221.02	218	753.07
33	389.58	219	437.37
34	879.52	220	5,534.35
35	65.08	221	38.71
36	58.46	222	35.14
37	348.51	223	49.62
38	54.69	224	8.17
39	499.49	225	70.01
40	355.53	226	31.40
41	266.31	227	59.55
42	89.27	228	117.32
43	69.61	229	652.30
44	196.67	230	9.84
45	87.08	231	73.16
46	139.57	232	312.27
47	145.81	233	227.78
48	186.50	234	316.82
49	163.50	235	588.51
50	170.49	236	257.50
51	390.04	237	740.70
52	589.72	238	170.48
53	59.18	239	212.99
54	87.94	240	49.97
55	168.79	241	28.07
56	625.99	242	342.22
57	226.01	243	86.94
58	207.84	244	301.94
59	98.01	245	91.48
60	199.28	246	34.95
61	263.54	247	444.42
62	807.74	248	223.13
63	7.48	249	39.65
64	63.98	250	159.79
65	108.25	251	152.58
66	127.27	252	57.86
67	490.78	253	500.68
68	527.27	254	17.52
69	48.88	255	127.54
70	94.27	256	90.05
71	18.66	257	40.37
72	71.29	258	28.86
73	190.53	259	5.07
74	310.88	260	4.40
75	148.40	261	3.04
76	178.70	262	1.28
77	124.62	263	4.11
78	265.91	264	9.72
79	54.18	265	8.24
80	221.60	266	3.37
81	461.59	267	6.50
82	38.61	268	39.29
83	224.11	269	2.34
84	1,162.68	270	5.66
85	64.71	271	208.85
86	416.17	272	2.82
87	130.21	273	4.57
88	121.06	274	
89	171.96	275	
90	171.73	276	
91	31.74	277	
92	1,115.17	278	
93	94.39	279	
94	188.41	280	
95	416.93	281	
96	1,267.50	282	
97	172.73	283	
98	128.45	284	
99	132.80	285	
100	137.07	286	
101	67.65	287	
102	297.21	288	
103	135.51	289	
104	164.28	290	
105	163.09	291	
106	425.86	292	
107	91.72	293	
108	92.43	294	
109	283.24	295	
110	251.93	296	
111	130.08	297	
112	202.76	298	
113	173.59	299	
114	334.93	300	
115	96.96	301	
116	1,000.81	302	
117	117.70	303	
118	38.25	304	
119	710.09	305	
120	127.89	306	
121	201.41	307	
122	167.22	308	
123	37.52	309	
124	265.85	310	
125	87.22	311	
126	94.42	312	
127	140.04	313	
128	296.79	314	
129	542.24	315	
130	216.12	316	
131	117.40	317	
132	203.95	318	
133	271.42	319	
134	814.76	320	
135	93.07	321	
136	112.89	322	
137	209.60	323	
138	111.38	324	
139	93.65	325	
140	38.85	326	
141	731.12	327	
142	296.79	328	
143	346.74	329	
144	67.15	330	
145	129.49	331	
146	568.98	332	
147	22.00	333	
148	385.83	334	
149	332.62	335	
150	58.38	336	
151	67.77	337	
152	301.73	338	
153	33.35	339	
154	508.12	340	
155	125.63	341	
156	108.22	342	
157	202.15	343	
158	305.08	344	
159	220.25	345	
160	160.67	346	
161	354.30	347	
162	324.73	348	
163	80.62	349	
164	99.72	350	
165	241.64	351	
166	230.22	352	
167	60.59	353	

161	Геряк Марія	500.00	367	Петрик Софія	25.00
162	Поточник Микола	1,500.00	368	Петрик Стефан	35.00
163	Смирка Геліна	500.00	369	Костя Анастасія	25.00
164	Дзюбак Ксенія	750.00	370	Пастух Антія	35.00
165	Щець Петро	500.00	371	Пшонарський Іван	35.00
166	Бабяк Петро	1,000.00	372	Пшонарський Олександр	35.00
167	Гайковський Петро	1,000.00	373	Тарасівська Ева	25.00
168	Дунев Іван	500.00	374	Косован Катерина	25.00
169	Наконечний Семен	500.00	375	Гвіздя Вольтер	40.00
170	Глизицький Олександр	700.00	376	Мороз Геліна Р.	40.00
171	Захарко Анна	1,000.00	377	Гресвік Носен	40.00
172	Москалик Микола	1,000.00	378	Клим Василь	35.00
173	Петришак Анна	1,000.00	379	Власівська Ева	25.00
174	Сирин Пала	500.00	380	Дзидик Данило	25.00
175	Домітришин Дмитро	500.00	381	Варголюк Тереса	35.00
176	Вішоф Михайло	1,500.00	382	Вуник Василь ст.	30.00
177	Поточник Анна	1,000.00	383	Даниляк Лев	25.00
178	Ільків Дмитро	500.00	384	Вандуровська Софія	25.00
179	Ковальчук Петро	500.00	385	Медвідь Носиф	25.00
180	Галайський Теодор	500.00	386	Дюк Марія	25.00
181	Слободян Михайло	500.00	387	Копельська Марія	25.00
Виплати за адміністративного фонду:					
Виплати друкарні і кни-					
гарні					
"Свобода" за орган					
Платити помічник сил					
Нагороди за нових членів					
Нагороди організаторам за					
нових членів					
Платити головному уряду					
Оголошення					
Кошти подорожі і репре-					
зентації					
"Свобода" за праці і друку					
Федеральний податок за					
помічник сил					
Чинити за офіс					
Винаймання машини для за-					
дження виказів і статис-					
тики (IBM)					
Машини для канцеляр. УНС					
Кошти подорожі організа-					
торів					
Канцеляр. прибори і друку					
Видатки канцеляр. на пошту					
Представництво в Канаді					
Телефон					
Оплата за мандатівські че-					
ки і депозити					
Головний лікар					
Фотографічні знімки член-					
ських аплікацій					
Нагорода для представників					
і касирів за 1954 рік					
Стейтсмен забезпечення по-					
мічник сил					
Відсотки на закупівлю					
бондів					
Спортна акція					
Вода					
Інвестицій готівки:					
Інвестовано в бонди					
Позички членам					
Разом					
ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ					
Готівка з кінцем травня					
1955 р. осталося					
Прихід за червень					
Разом					
Готівка з кінцем 30. черв-					
ня 1955 осталося					
ВІСЛІС.					
Стан чинний:					
Готівка					
Моргеджі					
Бонди					
Позички членам					
Реальності					
Друкарня					
Разом					
Стан довгий:					
Посмертний фонд нових					
родів забезпечення					
Адмінстр. фонд					

НАШ СУСІД

Його знає багато з наших громадян. Його і його дружини можна часто бачити на українських імпрезах. Коли його завжди можна було бачити в товаристві сл. п. д-р

тись світовими бездоріжжями завжди з тією палкою любов'ю до землі та з мірією бути її власником. Опинившись в Америці, він зазнав усіх хитромер долі. Аж в останньому десятилітті доля була для нього ласкавіша. Він заснував своє власне підприємство, що від того часу невпинно розвивається. І це допомогло здійснити мрію його життя — стати знову землевласником.

Коли ви їдете на Союзівку шляхом ч. 209 з Вуртсборо, то починаючи від Еленвіл ви бачите прекрасні, вкриті темною зеленню ліси, гори. Це є „гори Данильченка“. А коли ви, їдучи за дорогою, звернете з шляху 209 на Союзівку, переїдете неживані залізничні рейки, переїдете поле кукурузного лісу і опісля місток на річці та почнете підніматись вгору, побачите прорубку дороги сліди великої праці: повилирани з корінням дерева, прочищувані поляни, виморщуваний шлях. Це земля і праця п. Данильченка. А коли приїдете на Союзівку і у фотелі вистеблю в Гостиннію або на крилі чи лавці під кірлатим деревом біля неї побачите середнього росту і дещо старшого віку людину, із спокійним виглядом обличчя та лагідними очима, це й є п. Данильченко, наш сусід.

Весною минулого року він закупував у безпосередньому

Наш сусід, п. Данильченко, найбільший український землевласник в Америці, під час відпочинку на Союзівці.

Луки Мишутти, його чи не найбільшого приятеля. Його діти в Тінек, Нью Джерсі, був чи не найбільш улюбленим місцем відпочинку і відруження для покійного Доктора. Він знав там кожну квітку, кожне дерево і майже кожну галяву на дереві. І це була найбільша радість для покійного Доктора, як його приятель досягнув мрії свого життя і став чи не найбільшим українським землевласником в Америці.

Мова про Миколу Данильченка, тихого і скромного, але вірного, жертвенного і на правду прикладного нашого громадянина.

Родом він з Полтавщини. Там він і вишлював у собі, чи можливо — одичавіли найбільш любов до нашої матері-землі. Про професію він агроном. Із землею він все своє життя мав до діла. На землі і для землі він працював на Україні, працював на ній і для неї опісля в Азії, переводячи та здійснюючи величезну програму наводнення.

Під час війни і після революції та визвольних змагань він дав свій вклад в боротьбу за волю своєї рідної землі. А коли ця земля знову захопилася найбільш її північній вороги, він з розриваним серцем покинув її та пішов скита-

мас поляни і мас землю, на якій усе може рости. Вона має багато джерел води і вропоті вже матиме ставок, будову якого вже започатковано.

Спитайте, навіщо п. Данильченко стільки землі? Він же не має, крім дружини, ані близької родини, ані власних нащадків.

У принагідній розмові довідусь від нього самого, що спонукало його придбати такі великі земельні обшири. Насамперед питома нащадкові козаків любов до землі, простору та природи, а опісля його життєва мрія — бути її власником.

П. Данильченко міг купити землю в будь-якому іншому місці. Проте, закуп та влаштування „Союзівки“ і постпоса „українізації“ всієї тієї околиці, спонукали його закупити саме ті простори.

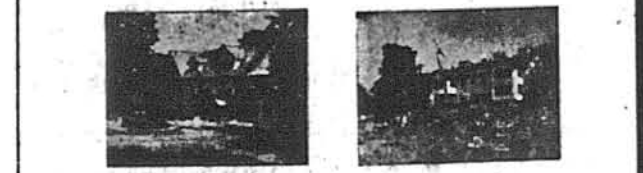
Які ж плани має п. Данильченко з тією землею? Насамперед, він хоче сам на ній осісти. Він має свої два діма, один в Тінек, Н. Дж., а другий, тількищо побудований у Покіпсі, Н. Й. Тепер п. Данильченко має плани побудувати собі дім на своїй землі „Союзівки“. Опісля інші діми думас продати і зайнятися виключно розбудовою свого „хутора“. Він має — виходило б великої та шляхетні плани, хоч сам він їх називав фантастичними. Він будувати власну хату, він планує створити довкола неї відповідне „сусідство“, себто відгородити біля 100 акрів прирощеної під будову землі іншим українцям, охочим збудувати собі дім в тій чудовій, здоровій гірській околиці. Землю цю вже тепер прочищується та пригтовляється для будови.

А з усіма великими просторами? План же не цілком сконкретизований, але п. Данильченко задумує цими просторами відповідно та планово організувати використання, залишити по собі тринку пам'ятку, що називають свідченням і відраховувати найбільш характерні примітки українця: любов до землі та свого народу, уособлення якої можна вважати саме п. Данильченка.

П. Данильченко, велика ентузіастка північного краю та незаступа співробітника в їх здійснюванні.

сусідстві Союзівки коло 4,000 акрів землі. Вам було б потрібно дізнатись, щоб усе ту величезну послистість обійти і розглянути. Вона дотикає до річки, вона має гори і ліси,

ПЛАНУЙТЕ СВОЇ ВАКАЦІЇ НА „СОЮЗІВЦІ“!

Уже відкрито на „СОЮЗІВЦІ“, чудовий вакаціонно-відпочинковий оселі У. Н. Союзу в горах Кетскіл біля містечка Кергонксон в стеїт Нью Йорк, цюгоричний вакаціонно-відпочинковий сезон.

До всіх неперемінних вигод, угоджені та відпочинкових і розважальних можливостей у минулому сезоні, в цьому році додало і влаштування ще багатьох нових.

Докладно та вкритою для вигоди гостей чудову шляху „Каса“, з прекрасними, культурними полянами.

Всі мешканці кімнати відсичено і відновлено.

Переорганізовано кухню, використовуючи минулорічний досвід та достосовуючи її ще більше до побажань гостей.

Добудовано до купального басейну автоматичний фільтр, щоб забезпечити повсякчасну чистоту води. Купальні можливості збільшують ще один басейн на новопридбаному обширі біля „Каса“.

Прочищено стежки та відповідно угоджено прогулянки в гори.

На весь сезон залпено відповідні культурні та розважальні імпрези.

Усе це ще більше виправдає гасло: НЕМА ТУ ЛК НА „СОЮЗІВЦІ“!

Не зважаючи на ті всі угодженості, ціна побуту на „Союзівці“ залишаються дуже мінімальні: від 40 до 60 доларів тижнево, залежно від кількості осіб.

З угами на передбачений рух в сезоні, найкраще вже тепер зарезервувати собі місце, виповнюючи (по-англійськи) доданий внизу формуляр та пересилаючи його на адресу: UKRAINIAN NAT'L ASS'N ESTATE, Kerhonkson, N. Y.

До Управління „Союзівки“, Кергонксон, Н. Й.

Підписаний (Ім'я і прізвище)

Адреса: (Число, вулиця, містечкість, стеїт)

Прохас зарезервувати для нього місце на „Союзівці“ для . . . осіб в ціні \$. . . тижнево за особу, на час від . . . до . . .

До замовлення залучую чек (моні ордер) на \$. . . на конто мого майбутнього рахунку.

(Підпис)

КНИЖКИ — ЖУРНАЛИ

КНИЖКИ — ДЛЯ ВСІХ Українська висловка кінгариця В-во „Світ“ мають на складі найкращі твори українських та світових письменників. Надсилайте нам \$1 і будете своєчасно одержувати, протягом наступних 40 років, всі Каталоги „Світу“! Адреса: Mrs. Lydia Manly, P.O. Box 3576, Philadelphia 22, Pa. U.S.A.

УЧАСТЬ УКРАЇНЦІВ В 50-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ МІСТА ЕМБРИДЖ

Цікава праїсторія міста В дніх від 27 червня ч. р. до 4 липня місто Ембридж, що лежить над рікою Огайо, 15 миль на північ від Питебургу, дуже торжественно обходило свій 50-літній ювілей існування під цією назвою. А свою назву це місто дістало від великої фабрики мотів „Американ Бридж Компані“ (Ем-бридж), що постанала там же в 1904 р. Під тою назвою, в 1905 р. зачартеровано це місто. Його „праїсторія“ дуже цікава, а саме вона починає 18-го сторіччя. До 1905 року ця місцевість мала чисто фармерський характер і називалася „Гармоні Сосаїт“. Була це велика колонія релігійно-соціального характеру, заснована німецьким іммігрантом Джорджем Рапом, що з кінцем 18 стол. прибув в ті сторони Пенсильванії, з великим числом своїх однодумців, шукаючи релігійної свободи для своїх релігійно-філософських поглядів. А вони були такі: Людина є створена Богом на те, щоб уживати одержані Божі дари для себе і для інших. Праця і зиски мають бути гармонійно розподілені на всіх членів цієї громади, бо перед Богом всі є рівні. — Сама праця без молитви не має значення, тому „братчик-гармоніст“ свою працю переплітали молитвою і строгими релігійними звичками. Крім молитви і праці, що треба любови й терпеливості, щойно тоді людина стане дитиною Божою.

Як Джордж Рап замикав на віки свої очі в 1847 р., то його „гармонійна громада“ числила 700 душ, обробляючи чудово три тисячі акрів землі, колосиних пустирів та неукитків, на якому часта робили свої наскоки-рейди на братчиків — „перші американські громадяни“ — червоношкірі індіанці . . . Аж з роз-

„Пенсильванійський лемко“, головний радний УНС п. Андрій Джула, із „об'язковою“ бородою з нагоди та під час святкування ювілею міста Ембридж.

— „гармонійне товариство“ стало корчистися.

Удар по „братчиків-хліборобів“

До того часу над берегами Огайо управляли „гармоністи“ прегарні роди овочевих дерев, шовк і винні продукти. Самі робили полотна, а їхні шпалі ішли по далеких стеях, не уступаючи імпортованим з Німеччини. Удар по старому ладі на терені винишнього міста Ембридж — прийшов в 1884 році. В тому часі перший сталевий магнат Питебуржчини, Вандербилт, закупив діл братчиків землі за один мільйон доларів. Поволі затинили фарми і сади Гармонійної Оселі стали корчистися, уступаючи місце фабрикам сталі . . . Зелени поля і гаї порізано сіткою залізничних і битих доріг так, що братчикам стало важко і тісно жити. Один за одним стали продавати свої паї, шукаючи своєю в сусідньому хліборобському стеїт Огайо.

Остаточним ударом по старому суспільному ладі рештки гармоністів став проп'ятний для винишнього Ембриджу 1904 рік, коли то на терені старої громади братчиків засновано велику фабрику „Американ Бридж Компані“, початкові склади назави якої дали назву містечку, і від її оснування починається новітня історія цього міста. Сюгдні ця фабрика з найбільшою у світі фабрикою сталевих мотів у світі. Прибуло з-за моря тисячі емігрантів, різних національностей, побудовано вулиці, церкви і школи. Відтак стали будувати цораз нові фабрики, так, що сьогодні Ембридж зароховується до головного промислового осередку Питебуржчини. Як каже статистика з минулого року, тут життєва стопа робітника є найвищою на всю Америку. При цьому місто є чисте і повне зелені, має здорове повітря і найкращу бізнесову діяльність в цілій околиці. Як подає в ювілейному числі місцевого „Англомовного щоденника“ „Люди тут привітні, на вулицях чути багато мов, як у Нью Йорку; церкв тут багато, і що головне, всі заповнені“.

Українці взяли участь в ювілею міста

Сім днів тривали ювілейні торжества в цьому „малому Нью Йорку“. Тисячі мешканців заступили бороди і вуся, бо батьки міста дали „гострий наказ“ — всім завернути історію на цьому терені — 50 років назад! Останні три дні направили перемінливі мешканці міста і всі вулиці, склепи і фабрики — в добу романтики. Жінки не „сміли“ через ці три дні маловатись навіть пудра била в той час на „індексі“. Немов з другого світу появилсь поважні дами в широкіх старовинських капелюхах, циліндрах тощо. В суботу, 2 липня головними вулицями міста відбувалася парада, що тривала три години, а ввело в ній участь 140 різних груп-одиноць, в чому 16 оркестр. Найбільш зоручуючою була оркестра старинки, що грали на флейтах. Це була організація „сінні“, що їхні батьки і діди були музикантами в Громадський Війні. Наймолодшому музикантові було 69 років, найстар-

шому — 86! Усіх їх було 16 осіб.

В середині цього історичного походу, що був немов живим лентією історії Америки за останніх 50 років, йшла знаменито організована українська група (тільки три народності виступали в цей спосіб). Напереді йшли діти дівчини в народних строях і несли на цілу ширину вулиці транспарант „Українці в Ембриджі“. За ними йшли три козани на конях, в жупанах, з довгими вусами. За ними йшли малі діти в народних строях, а потім старші. Кінець групи творив великий живий образ (флот), на рухомій платформі тагарового аута. Там представлено такі групи: релігія (хрест і два візантийні хлопці з церкв св. Володимира Вел.), культура, військовий, робітничий і молоді (шкільна). Кожна група була відповідно убрана і поміщена на платформі.

Інформації про події на терені УНР і залишення представниками ОУН чолонів міста в Президії УНР та ВО УН Ради в зв'язку з прийняттям трьох партій, заступників в Президії УНР (УДП, СУП, УНДО) Просту Співдруччю Сінтрації Народної СРСР По Вороту з Бельєнізмом, подав д-р В. Михайлів, висвітлюючи всебічно причини виходу представників ОУН. Доповідач при подаванні своїх інформацій, відслід заінтересованих за докладнішим з'ясуванням мотивів того кроку представників ОУН, до обширної статті, уступинного голови Рад, приславний Централю. На цьому матеріалі Делегация побудувала свою інформаційну акцію від час ювілейної сесії Об'єднаних Націй. Коротко зупинився на традиції Українського Конгресового Комітету „Американи“ заступати українську спільноту перед вільним світом, зокрема ж на праці попередньої Делегации Українського Конгресового Комітету Америки в Сан Франциско десяти років тому. Голосний правник організації проблеми я швидко і в повнозначенні правку праці, докладніше сказав про його проведення, подючи виконанні завдання кожного дня за чергою.

Про працю Канцелярії Делегации говорив пани Наталія Маланчук, і яка подала свої заваги та спостереження про кіл ювілейної сесії Об'єднаних Націй, зокрема інтугаційної, на якій вона була прийнята разом з другим членом Делегации. З цього оповідання прийали мали виразне увалення характеру й змісту цієї вчорашньої сесії.

Ще раз говорив голова Делегации п. Т. Лукач — але вже в іншому тоні й про інші, веселі моменти з праці Делегации. Во я найбільш поважна акція має в своїй комітні моменти. Саме вони, буває, яро висвітлюють характер праці.

В короткій перерві після цих доповідей, зібрані (до речі: в цей кілості, що, за браком місця в приміщенні, багато музичні стоїти надворі) мали змогу користуватись бугетом, дайлово пригтованими Жіночо Сесією при Українській Централі, що нею керує пани Маланчикова, відпочити й багатору часу й труду. Помогали їм п. Вережевська, Наполевіна і Шумана. Нантиями господаря п. Сеченіна.

Після цієї перерви п. Каленчик Лисоні інформувал про Шостий Конгрес Американської України.

З цих доповідей і змодельовані прийняли зробили такий висновок: на широкую працю потрібні фонди. Громадянство мусить дати всебічну підтримку Централі УКА, щоб вона могла продовжувати акцію представництва й оборони нашої національної справи.

Коли скінчилися доповіді, прийали оглядали виставку матеріалів із праці Спеціальної Делегации. При столиках і по біч них створилися гуртки

бодай частинної зміни вчорашнього режиму. А на даний час внутрішня політика не може стояти в суперечності з закордонною. Доктринерський марксизм безумовно має ще силу в Кремлі. Але історичний досвід каже, що всі академічні доктрини можуть зберігатись найбільше на вигнанні, серед політичних емігрантів, а не в політиці. Яка насамперед диктує урядом — втриматися при владі. Тому Тойнібі кладе більший натикс радше на традиційний московський імперіалістичний гін, як на комуністичну місію опанування світу. „Московська імперія поширилась від передмістя Москви до Берлінг-Ніссу. Чи зможуть люди з Кремлю порвати з закориньною звичкою додавати територію до території?“

Тойнібі відповідає на це останні питання потакуюче. Територіальний московський імперіалізм не міг би змінитись, якби Росія залишилась консервативною селянською країною. Але, ставши на шлях упромишловлення, вона мусить експлоатувати власні природні багатства, і тому Росія 20-го сторіччя може наслідувати Америку з 19-го сторіччя, з перенесенням центру ваги на внутрішньогосподарські справи. Теперішні Соевсти не є відповідником гітлерівської Німеччини тому, що Гітлер потребував для свого краю „лебенсraum“. Теперішня ж Росія не може дати собі ради з власним господарським обширом, що його мусить впорядкувати. І тому Соевсти не стоять перед тією дилемою, яку мав Гітлер: або війна, або упадок. Навпаки, з винаходом атомової зброї війна означає для Соевстів небезпеку такого саого загину, як для кожної воюючої країни. Отож, коли взяти все це на увагу, не виключена можливість, що Кремль дійсно змінює свою політику ширю. На всякий випадок, Захід мусить перевірити цей шанс, — доходить до висновку цей чільний учений, що його, коротко зрефорована вгорі стаття викликала у світі великий розголос.

ЧИ МОЖЕ ЗМІНИТИСЬ ПОЛІТИКА СОВЕТІВ?

(Закінчення зі стор. 2-ої)

віру треба нести між невірними всіма способами, покладаючи на допомогу світських воїнів, як П місіонарів: ця ідея, здійснювана християнськими походами і релігійними війнами в середньовіччі і після вибуху Реформації, віджила, — каже Тойнібі, — в другій половині 17-го сторіччя, коли в 1685 році Людовик XIV скасував Нантський едикт (проголошений в 1598 році Генрихом IV за запевненням релігійної толеранції). Хто нині — запитує чільний історик — турбується релігійним фанатизмом, як руйніною силою в сучасних походах?!

Тойнібі шукає аналогії в неперимирності к о м у н і с т и ч н о ї доктрини, допускаючи, що ця доктрина теж може „викинитись“, чи пак залишитись власністю нешкідливої для людства меншості фанатиків, які будуть позбавлені реальної сили. Така можливість може прийти у висліді конфлікту поміж інтересами Росії, як держави, і комунізму, як міжнародної ідеї. Напряження поміж цими двома течіями існувало — твердить Тойнібі — завжди, і воно стало причиною розколу поміж Ленінін і Троцьким та кривавої розправи з усіми троцькістами, цими комуністичними фанатиками, які, на думку Леніна й Сталіна, шкодили російській державі. Нині стає перед СССР, як суворою Росією, проблема: чи випадає своєму коштом будувати потугу другої комуністичної великої держави (Китаю), яка вже в недалекому майбутньому може викопити від Росії провід у комуністичному світі? Перед Соевстами стає теж руда проблема використання всіх своїх господарських спроможностей для зреалізування тієї програми упромишловлення країни, від якої неможливо вже відмовитись. З виконанням цієї програми зв'язане виконання нової робітничої класи, в розумінні не робітничо-вільничий, але техніків, керівників, рісників, механіків, яких неможливо трактувати вічно, як невольників. Це по-тягас-за собою необхідність

вирішення політичних проблем, що вимагає змін у політичній системі.

Українці взяли участь в ювілею міста

Сім днів тривали ювілейні торжества в цьому „малому Нью Йорку“. Тисячі мешканців заступили бороди і вуся, бо батьки міста дали „гострий наказ“ — всім завернути історію на цьому терені — 50 років назад! Останні три дні направили перемінливі мешканці міста і всі вулиці, склепи і фабрики — в добу романтики. Жінки не „сміли“ через ці три дні маловатись навіть пудра била в той час на „індексі“. Немов з другого світу появилсь поважні дами в широкіх старовинських капелюхах, циліндрах тощо. В суботу, 2 липня головними вулицями міста відбувалася парада, що тривала три години, а ввело в ній участь 140 різних груп-одиноць, в чому 16 оркестр. Найбільш зоручуючою була оркестра старинки, що грали на флейтах. Це була організація „сінні“, що їхні батьки і діди були музикантами в Громадський Війні. Наймолодшому музикантові було 69 років, найстар-

шому — 86! Усіх їх було 16 осіб.

В середині цього історичного походу, що був немов живим лентією історії Америки за останніх 50 років, йшла знаменито організована українська група (тільки три народності виступали в цей спосіб). Напереді йшли діти дівчини в народних строях і несли на цілу ширину вулиці транспарант „Українці в Ембриджі“. За ними йшли три козани на конях, в жупанах, з довгими вусами. За ними йшли малі діти в народних строях, а потім старші. Кінець групи творив великий живий образ (флот), на рухомій платформі тагарового аута. Там представлено такі групи: релігія (хрест і два візантийні хлопці з церкв св. Володимира Вел.), культура, військовий, робітничий і молоді (шкільна). Кожна група була відповідно убрана і поміщена на платформі.

Інформації про події на терені УНР і залишення представниками ОУН чолонів міста в Президії УНР та ВО УН Ради в зв'язку з прийняттям трьох партій, заступників в Президії УНР (УДП, СУП, УНДО) Просту Співдруччю Сінтрації Народної СРСР По Вороту з Бельєнізмом, подав д-р В. Михайлів, висвітлюючи всебічно причини виходу представників ОУН. Доповідач при подаванні своїх інформацій, відслід заінтересованих за докладнішим з'ясуванням мотивів того кроку представників ОУН, до обширної статті, уступинного голови Рад, приславний Централю. На цьому матеріалі Делегация побудувала свою інформаційну акцію від час ювілейної сесії Об'єднаних Націй. Коротко зупинився на традиції Українського Конгресового Комітету „Американи“ заступати українську спільноту перед вільним світом, зокрема ж на праці попередньої Делегации Українського Конгресового Комітету Америки в Сан Франциско десяти років тому. Голосний правник організації проблеми я швидко і в повнозначенні правку праці, докладніше сказав про його проведення, подючи виконанні завдання кожного дня за чергою.

Про працю Канцелярії Делегации говорив пани Наталія Маланчук, і яка подала свої заваги та спостереження про кіл ювілейної сесії Об'єднаних Націй, зокрема інтугаційної, на якій вона була прийнята разом з другим членом Делегации. З цього оповідання прийали мали виразне увалення характеру й змісту цієї вчорашньої сесії.

Ще раз говорив голова Делегации п. Т. Лукач — але вже в іншому тоні й про інші, веселі моменти з праці Делегации. Во я найбільш поважна акція має в своїй комітні моменти. Саме вони, буває, яро висвітлюють характер праці.

В короткій перерві після цих доповідей, зібрані (до речі: в цей кілості, що, за браком місця в приміщенні, багато музичні стоїти надворі) мали змогу користуватись бугетом, дайлово пригтованими Жіночо Сесією при Українській Централі, що нею керує пани Маланчикова, відпочити й багатору часу й труду. Помогали їм п. Вережевська, Наполевіна і Шумана. Нантиями господаря п. Сеченіна.

Після цієї перерви п. Каленчик Лисоні інформувал про Шостий Конгрес Американської України.

З цих доповідей і змодельовані прийняли зробили такий висновок: на широкую працю потрібні фонди. Громадянство мусить дати всебічну підтримку Централі УКА, щоб вона могла продовжувати акцію представництва й оборони нашої національної справи.

Коли скінчилися доповіді, прийали оглядали виставку матеріалів із праці Спеціальної Делегации. При столиках і по біч них створилися гуртки

бодай частинної зміни вчорашнього режиму. А на даний час внутрішня політика не може стояти в суперечності з закордонною. Доктринерський марксизм безумовно має ще силу в Кремлі. Але історичний досвід каже, що всі академічні доктрини можуть зберігатись найбільше на вигнанні, серед політичних емігрантів, а не в політиці. Яка насамперед диктує урядом — втриматися при владі. Тому Тойнібі кладе більший натикс радше на традиційний московський імперіалістичний гін, як на комуністичну місію опанування світу. „Московська імперія поширилась від передмістя Москви до Берлінг-Ніссу. Чи зможуть люди з Кремлю порвати з закориньною звичкою додавати територію до території?“

Тойнібі відповідає на це останні питання потакуюче. Територіальний московський імперіалізм не міг би змінитись, якби Росія залишилась консервативною селянською країною. Але, ставши на шлях упромишловлення, вона мусить експлоатувати власні природні багатства, і тому Росія 20-го сторіччя може наслідувати Америку з 19-го сторіччя, з перенесенням центру ваги на внутрішньогосподарські справи. Теперішні Соевсти не є відповідником гітлерівської Німеччини тому, що Гітлер потребував для свого краю „лебенсraum“. Теперішня ж Росія не може дати собі ради з власним господарським обширом, що його мусить впорядкувати. І тому Соевсти не стоять перед тією дилемою, яку мав Гітлер: або війна, або упадок. Навпаки, з винаходом атомової зброї війна означає для Соевстів небезпеку такого саого загину, як для кожної воюючої країни. Отож, коли взяти все це на увагу, не виключена можливість, що Кремль дійсно змінює свою політику ширю. На всякий випадок, Захід мусить перевірити цей шанс, — доходить до висновку цей чільний учений, що його, коротко зрефорована вгорі стаття викликала у світі великий розголос.

Українці взяли участь в ювілею міста

Сім днів тривали ювілейні торжества в цьому „малому Нью Йорку“. Тисячі мешканців заступили бороди і вуся, бо батьки міста дали „гострий наказ“ — всім завернути історію на цьому терені — 50 років назад! Останні три дні направили перемінливі мешканці міста і всі вулиці, склепи і фабрики — в добу романтики. Жінки не „сміли“ через ці три дні маловатись навіть пудра била в той час на „індексі“. Немов з другого світу появилсь поважні дами в широкіх старовинських капелюхах, циліндрах тощо. В суботу, 2 липня головними вулицями міста відбувалася парада, що тривала три години, а ввело в ній участь 140 різних груп-одиноць, в чому 16 оркестр. Найбільш зоручуючою була оркестра старинки, що грали на флейтах. Це була організація „сінні“, що їхні батьки і діди були музикантами в Громадський Війні. Наймолодшому музикантові було 69 років, найстар-

шому — 86! Усіх їх було 16 осіб.

В середині цього історичного походу, що був немов живим лентією історії Америки за останніх 50 років, йшла знаменито організована українська група (тільки три народності виступали в цей спосіб). Напереді йшли діти дівчини в народних строях і несли на цілу ширину вулиці транспарант „Українці в Ембриджі“. За ними йшли три козани на конях, в жупанах, з довгими вусами. За ними йшли малі діти в народних строях, а потім старші. Кінець групи творив великий живий образ (флот), на рухомій платформі тагарового аута. Там представлено такі групи: релігія (хрест і два візантийні хлопці з церкв св. Володимира Вел.), культура, військовий, робітничий і молоді (шкільна). Кожна група була відповідно убрана і поміщена на платформі.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Нью Йорк, Н. Й.

Відгомів на події в УНРАді.

З ініціативи Управління 10-го Відділу Організації Державного Відродження України (ОДВУ) в Нью Йорку відбувся громадський нарада в дні 8-9 липня 1955 р. Не дивлячись на літню пору, коли все викидає над море чи поза місто, щоб побути на свіжому повітрі та вирватися з пануючої задуми, явилось на цю нараду біля 70 осіб, які з великим зацікавленням слідували за перебігом наради та дискусій аж до самого кінця.

Інформації про події на терені УНР і залишення представниками ОУН чолонів міста в Президії УНР та ВО УН Ради в зв'язку з прийняттям трьох партій, заступників в Президії УНР (УДП, СУП, УНДО) Просту Співдруччю Сінтрації Народної СРСР По Вороту з Бельєнізмом, подав д-р В. Михайлів, висвітлюючи всебічно причини виходу представників ОУН. Доповідач при подаванні своїх інформацій, відслід заінтересованих за докладнішим з'ясуванням мотивів того кроку представників ОУН, до обширної статті, уступинного голови Рад, приславний Централю. На цьому матеріалі Делегация побудувала свою інформаційну акцію від час ювілейної сесії Об'єднаних Націй. Коротко зупинився на традиції Українського Конгресового Комітету „Американи“ заступати українську спільноту перед вільним світом, зокрема ж на праці попередньої Делегации Українського Конгресового Комітету Америки в Сан Франциско десяти років тому. Голосний правник організації проблеми я швидко і в повнозначенні правку праці, докладніше сказав про його проведення, подючи виконанні завдання кожного дня за чергою.

Про працю Канцелярії Делегации говорив пани Наталія Маланчук, і яка подала свої заваги та спостереження про кіл ювілейної сесії Об'єднаних Націй, зокрема інтугаційної, на якій вона була прийнята разом з другим членом Делегации. З цього оповідання прийали мали виразне увалення характеру й змісту цієї вчорашньої сесії.

Ще раз говорив голова Делегации п. Т. Лукач — але вже в іншому тоні й про інші, веселі моменти з праці Делегации. Во я найбільш поважна акція має в своїй комітні моменти. Саме вони, буває, яро висвітлюють характер праці.

В короткій перерві після цих доповідей, зібрані (до речі: в цей кілості, що, за браком місця в приміщенні, багато музичні стоїти надворі) мали змогу користуватись бугетом, дайлово пригтованими Жіночо Сесією при Українській Централі, що нею керує пани Маланчикова, відпочити й багатору часу й труду. Помогали їм п. Вережевська, Наполевіна і Шумана. Нантиями господаря п. Сеченіна.

Після цієї перерви п. Каленчик Лисоні інформувал про Шостий Конгрес Американської України.

З цих доповідей і змодельовані прийняли зробили такий висновок: на широкую працю потрібні фонди. Громадянство мусить дати всебічну підтримку Централі УКА, щоб вона могла продовжувати акцію представництва й оборони нашої національної справи.

Коли скінчилися доповіді, прийали оглядали виставку матеріалів із праці Спеціальної Делегации. При столиках і по біч них створилися гуртки

бодай частинної зміни вчорашнього режиму. А на даний час внутрішня політика не може стояти в суперечності з закордонною. Доктринерський марксизм безумовно має ще силу в Кремлі. Але історичний досвід каже, що всі академічні доктрини можуть зберігатись найбільше на вигнанні, серед політичних емігрантів, а не в політиці. Яка насамперед диктує урядом — втриматися при владі. Тому Тойнібі кладе більший натикс радше на традиційний московський імперіалістичний гін, як на комуністичну місію опанування світу. „Московська імперія поширилась від передмістя Москви до Берлінг-Ніссу. Чи зможуть люди з Кремлю порвати з закориньною звичкою додавати територію до території?“

Тойнібі відповідає на це останні питання потакуюче. Територіальний московський імперіалізм не міг би змінитись, якби Росія залишилась консервативною селянською країною. Але, ставши на шлях упромишловлення, вона мусить експлоатувати власні природні багатства, і тому Росія 20-го сторіччя може наслідувати Америку з 19-го сторіччя, з перенесенням центру ваги на внутрішньогосподарські справи. Теперішні Соевсти не є відповідником гітлерівської Німеччини тому, що Гітлер потребував для свого краю „лебенсraum“. Теперішня ж Росія не може дати собі ради з власним господарським обширом, що його мусить впорядкувати. І тому Соевсти не стоять перед тією дилемою, яку мав Гітлер: або війна, або упадок. Навпаки, з винаходом атомової зброї війна означає для Соевстів небезпеку такого саого загину, як для кожної воюючої країни. Отож, коли взяти все це на увагу, не виключена можливість, що Кремль дійсно змінює свою політику ширю. На всякий випадок, Захід мусить перевірити цей шанс, — доходить до висновку цей чільний учений, що його, коротко зрефорована вгорі стаття викликала у світі великий розголос.

Українська Центральна влаштувала 9 липня ч. р. над

ПРАЦЯ
HELP WANTED—MALE

ТКАЧІ
SHAFT & JACQUARD
UPHOLSTERY
Голоситесь:
BURLINGTON FABRIC MILLS
Burlington, New Jersey

ДО НАПРАВИ
ТКАЦЬКИХ ВАРСТАТІВ
JACQUARD UPHOLSTERY
2-га і 3-тя змін. Стадія праці.
BURLINGTON FABRIC MILLS
Burlington, New Jersey

ПОТРЕБНО
KILBY MILL MECHANICS
5 днів — 40 год. тижнево
\$1.79 на годину
Bordentown Road, Old Bridge, N.J.

ROUGH PRESSERS
Висока платія на годину.
Платити вихідні і свята.
SUPER-CLEANERS
Route 46, Kenil, New Jersey
Justice 4-7549

ПРАЦЯ
HELP WANTED—FEMALE

РЕСТОРВАНІ МЕДЦЕСТРИ
І з лавесом практикуючі
медсестри.
Зміна на вечірній. Також від
11 P.M. до 7 A.M. змін що 15
днів.

BNAI ISRAEL HOME
FOR THE AGED
223 President St., Newark, N. J.
Prescott 9-6474

ОПЕРАТОРКИ
Bei sekci
POCKET MAKERS & MARKERS
при жіночих плащах
RENEW COAT CO.
80 Glover Ave. West Paterson, N.J.

ПОТРЕБНО ДІВЧАТ І ЖІНОК
до легкої фабричної праці
PROGER AND REUBEN
511 East 72nd Street
New York City

Help Wanted Male—Female
МУЖЧИНІ, ЖІНКИ — кухон-
на обслуговування, келнери,
та до приготування харчів.
Жінки — продавці до Gift Shop
Голоситесь

HOWARD JOHNSON'S
Garden State Parkway, Manasquan
store. Take Rt. 66, west of Park-
way, 1 mile south.
Mulberry 1-0943

ТЕПЕР НАГОДА
під час літнього сезону по зни-
жених цінах, переробити або на-
правити Ваші футри. Виконую-
мо на осінь прекрасні футри
накладки (Stoles) жакети по най-
новіших фасонах і з найкращих
матеріалів.

УКРАЇНСКА ФУТРИНА
РОБІТНЯ
НОВИ ФУТРА
ПЕРЕМОДЕЛЮВАННЯ
ТА НАПРАВА ФУТЕР

Принімаємо футри на переко-
нування — Fur Storage.
Roman Kusoff
1420 Avenue of Americas
Between 58 & 59th St.
New York, N. Y.
PLaza 9-4238

Повідомляється ВІП, Громадянство, що
НОТАРІАЛЬНЕ БЮРО
KOWBASNIUK AGENCY
277 East 10th Street, New York 9, N. Y.
з причини ваканції буде закрито
ВІД 30-го ЛИПНЯ ДО 8-го СЕРПНЯ 1955.

Увага! Дуже важне для всіх Українців!

Найбільша канадська висилкова фірма
ІВАНА КАМІНСЬКОГО
ДЖЕНІК ТРЕЙДІНГ КО.,
яка має Централь в Торонто, Онт., і свої Відділи в інших
містах Канади, відкрила бюро в Бюфало

Janique Trading Co.
1162 Broadway, Buffalo 12, N. Y. — Tel. FI 1272

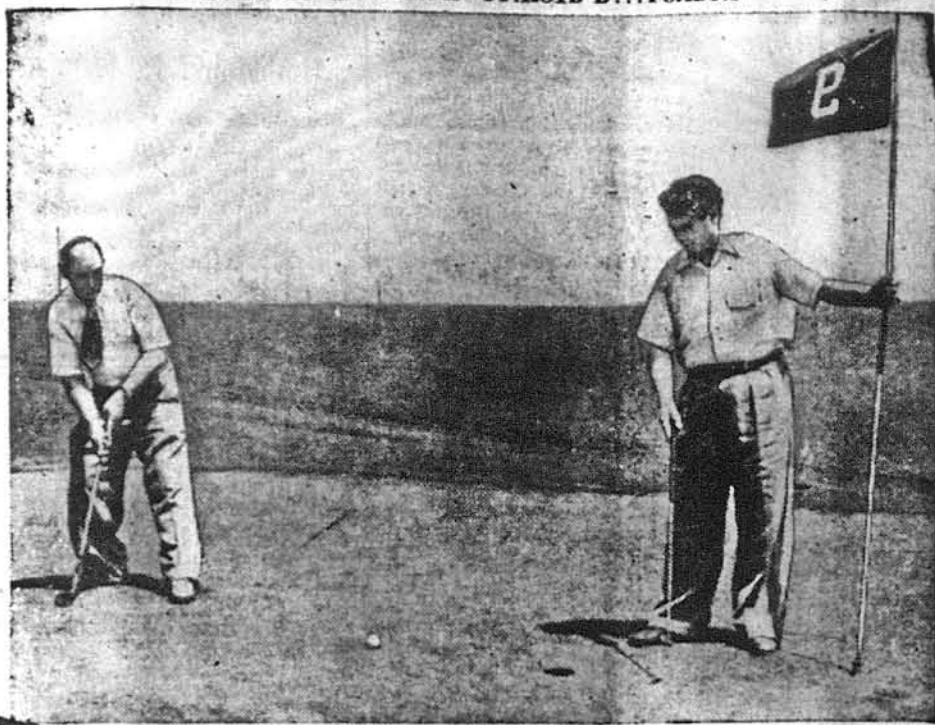
Від тепер всі українці висилують своїм рідним і знайомим
по цілій Європі і до підсвітовських країн пакки з новими й
улюбленими речами, матеріалами, ліками й іншим через цю
відому фірму, тому що:
1. за 7 років існування фірма не пропала ані одна пакка,
2. всі пакки гарантовані,
3. відборці в Краю нічого не доплачують,
4. солідна і швидка обслуговування,
5. на бажання фірма зберігає Ваше прізвище й адресу в
таємниці, висилуючи пакку під своїм іменем,
6. всі речі — англійської продукції найкращої якості —
можна оглянути на місці,
7. пакки пересилаються через наш Відділ в Лондоні (Англ.).
• Висилити і Ви свої рідні пакки через нашу фірму.
• Ваші рідні в Краю ждуть на Вашу пошту!
Про деталі поінформуйтеся особисто поштою або телефоном.
JANIQUE TRADING CO.

УВІКОВІЧЕНА
ПІСНЯ

Історія закріплення згу-
ків, які викликають вібрацію
хвилі у повітрі, та відтворю-
вання їх потім — розмірно
дуже коротка. Леон Скотт і
Томас Едісон — це два пер-
ші піонери — винахідники, які
мабуть і не здавали собі самі
справи, що їхні (зрештою,
ведени незалежно один від од-
ного) експерименти дадуть
поштових до розвитку цілої
поважної галузі промислу й
торгівлі та відіграють, веле-
тенську роль також в історії
музичного мистецтва, увіко-
внюючи його архіватори. У
1857 році такий апарат зва-
вся ще фонографом, а
швидко потім — після опатен-
тування його в Англії і
Америки в тому самому 1877
році, фонографом. Але це бу-
ла тільки теоретична назва.
У торгівлі фонограф появил-
ся масово щойно в 90 рр. мин.
ст., чи під кінець мин. ст., от-
же несповна 60 років тому,
яке ж грамфон. Щойно від
1928 року почали продукува-
ти грамфони у скриньковому
моделі з застосуванням елек-
тричного струму. Між ниніш-
нім модерним патефоном і
первинним фонографом з не-
меша різниця, як між пер-
шою паровою локомотивою
і теперішнім електрифікованим
потягом, або першим ав-
том і теперішнім його нащад-
ком. Нині вже люди навіть не
пам'ятають могутніх мідяних
труб давніх грамфонів!

Було б безумовно цікаво
знати, коли появилася перша
українська платівка, де і яка
сама. Може, хтось, хто знав
би ці дані, оприлюднити їх у
зв'язку з цією заміткою. У
З'єднених Державах були
різні продуценти українсь-
ких платівок і різні їх про-
давці. Але фактом є, що фір-
мою, яка займалася цим біз-
несом в найширшому об'ємі,
була неукраїнська фірма
„Стінсон Рекордс Дистрибу-
торс, Інк.“, на Юніон Сквері
і Нью-Йорку. Її власник, жид
і Наддніпрянської України,
мав сантимент до української
пісні і впровадив у своїй фір-
мі український відділ. Він від-
ділі відділ кругло 17 років,
награвши за той час коло
300 українських платівок. На-
гравали їх й інші фірми, —
головно найстарша книгарня
„Сурма“ в Нью-Йорку, — ро-
били це мистецькі гурти на
власну руку, ба навіть окремі
особи. Однак фірма Стінсон
мала такий найбільший склад
українських платівок, — най-
більше окремих чисел і най-
більше штук із кожного чис-
ла. „Каталог українських
пластинок фірми Стінсон“
охоплював „народні пісні,
клясики, танцювальні, оперні,
хорові, оркестрові й ін-
струментальну музику“. Су-
даючи по тому Каталозі —
власник фірми награвав укра-
їнські пісні й музику голо-
вно з давніх платівок, го-
ловно наддніпрянського похо-
дження; але й теж галицько-
го, доповнюючи розмірно не-
багато награванням нового
репертуару з гутешніх уже
мистецьких продукцій. Зреш-
тою, трудно точно сказати,
що саме конкретно награв
Стінсон і чи він тримався у
тому своєму бізнесі якогось
мистецького критерія, — чи
робив він селекцію та чи ви-
являв він у тій платівковій
масовій продукції якийсь свій

СОВІСЬКІ „ФАРМЕРИ“ ГРАЮТЬ В... ГОЛЬФА

Членам совіської „хліборобської“ делегації надійшло оглядати американські фарми і фар-
брики сільсько-господарських машин і вони воліють брати участь у фермерських пікні-
ках, насолоджуватися американським морозивом й інколи пробують займатися таким
„буржуазним“ спортом, як гольф. На фото: совіські „хлібороби“ Тулінніков і Бабінд-
ра позують до фотографії на гольфовому полі.

власний спеціальний смак.
Відповіді на це не легко, то-
му, що Стінсон все ж підхо-
див до українських платівок
достатньо сворідно: в його за-
даному Каталозі не зазначе-
но при кожному числі, хто є
автором даної пісні, хто її ви-
конавцем, особливо при хоро-
вих платівках, бо при сольо-
вих — названо соліста. Зде-
більша подібність там просто:
„Хор“, або „Оркестра“, або
„Ансамбль“, або „Українсь-
кий хор“, або „Пісня з ор-
кестрою“. Таким чином,
практично, не можна, напри-
клад, вчитати з того Каталогу від-
разу, чи є в ньому пісні, спі-
вані Українською Капеллю
Кошиця, і які саме. Очевид-
но, це можна (і треба) уточни-
ти, але після дуже мороч-
ливого перестудювання кож-
ної окремої платівки з допо-
могою факсів.

Зробити це вже новий влас-
ник. Кілька днів тому в „Сво-
боді“ можна було вчитати в
оголошеннях, які може й не
звернули на себе тієї уваги,
яку повинні були б звернути
власне не з погляду торго-
вельного інтересу, а з суто-
мистецького. Українська фір-
ма „Арка“ в Нью-Йорку від-
купила весь відділ україн-
ських платівок у фірми Стін-
сона, яка з цією транзакцією
злікувалася у себе взагалі
що ділянку. Зрештою, „Ар-
ка“, як і всі інші українсь-
кі крамниці, що вели у себе ук-
раїнські платівки, чіпляли
були й раніше зі складу
Стінсона. Проте „Арка“, в
міру розвитку своєї фірми
щораз більше уваги привла-
чувала саме відділові платі-
вок і сама випрокувала но-
вих 52 числа. Водночас „се-
с-трин“ фірма „Арка“ у
Торонто в Канаді, з якою нью-
йоркська фірма найтісніше
співпрацює, випрокувала в
останніх роках також кругло
50 нових платівок. Темати-
чно — це вже все найновіші
мистецькі продукції, хороші й
солідні пісні, в меншій мірі
суто — музичні точки, викона-
ні в ЗДА й Канаді в кількох
останніх роках. Технічно
майже всі вони награні на
78 оборотів на секунду, від-
повідно до консервативного
смаку більшості українських
відборців. Щойно в цілому
останньому часі, коли й на-
ші люди починають привча-
ти до модерних патефонів,
чуті інколи запити за платів-
ками на 33 1/3 оборотів.
Очевидно, що існуючі укра-

їнські платівки, давні Стінсо-
на й нові самостійної продук-
ції „Арки“, можна відтворю-
вати на патефонах всіх видів,
старіших і наймодерніших.
Зрештою, „Арка“ пильно
стежила за кожною нагодою
скуповувати цілі наклади
платівок, де лише вони в ос-
танніх роках появлялись.
Так, напри., вона відкупила
весь наклад сьоми платівок,
награних Спілкою „В. М. П.“,
яка швидко зліквідувалася
була (платівки: Капелі Ва-
дурівців С. Ганушевського,
Левницький — Юркевич і Ми-
нський — Цісик). В цілому
останньому часі награвали
цілу низку пісень, співаних
ньюйоркським хором „Думка“.
Три коляди, в'язанку Стрі-
льських пісень і інші. Ма-
ється теж на увазі награти
з заповідників уже на осінь
цього року виступів трьох на-
ших найбільших теперішніх
хорових ансамблів в Америці,
які підготувалися дідлом но-
вої програми: Капелі Ванду-
рівців із Дітройту, чоловіче-
го хору „Думка“ в Нью-Йорку
й мішаного хору з оркестром
„Кобзар“ з Філадельфії. „Ар-
ка“ задумує покласти перего-
ри з названими ансамблями,
щоб збагатити запас україн-
ських платівок новими диско-
вогративними числами. Ма-
ється теж на увазі награти
платівки чільних українських
піаністів і скрипачів в ЗДА,
щоб вводити на український
ринок також менше „попу-
лярні“ платівки, зате високої
мистецької вартості.

Каталог „Арки“ виказує
дуже кругло 500 чисел платі-
вок: Стінсона, власної про-
дукції і різних менших про-
дукцій. Це величезна мозаї-
ка однаково щодо змісту платі-
вок, як її якості. Очевидно,
деякі з мистецького погля-
ду дуже примітивні, але є й
між ними — найбільшої мис-
тецької вартості. Сольові й
хорові продукції, дуети й
терцети, хори а капелла, з до-
стрем фортепіано або орке-
стри, танки, пісні народні,
стрілецькі, воєвські, повстан-

ські, жартівливі, обрядові,
композиційні, оперні арії (з
українських і чужинських
опер), різні солісти і соліст-
ки, різні хори з усіх кутків
України, включно з тими, що
постали на еміграції і тут уже,
на американській землі.

Увіковічена у к раїнська
пісня — що може бути кра-
шого? Це насправді не тільки
присміє для одинок. Це
могутній чинник збереження
в українському саїтменті
тих, які відірвані від украї-
нського терену, або його й ні-
коли не бачили. Чудові згуки
рідної пісні у вашій кімнаті.
Що може бути крашого?!

В. П.

КНИЖКА В ЧАСОПІС
НАЙНЕОБХІДНІШІ РІЧІ
В ДОМІ КУЛЬТУРНОЇ
РОДИНИ

Найбільший збірник
українських народних
казок

Упорядкувала О. ІВАНЕНКО.
Казки історичні, народні,
пальяр. Чіткий великий друк.
Ціна \$2.00

Нарід наш славиться
своїм мистецтвом.
Тож найкращі зразки народних
вишуків знайдете на
10 аркушах

„Українських Узорів“
О. ПІЧУЛКИ.
Ціна \$1.50

„ВАГАТО НЕВА“
Докл Гуменної

Разом із авторкою об'їдете й по-
бачите цікаву Америку, зустрі-
нетеся із своїми друзями та зна-
йомими і заплануєте розкішну
екскурсію на майбутній рік.

Ціна 2 дол. 50 цент.
Замовляйте:
SVOBODA
83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

HANUSEY MUSIC CO.

244 WEST GIRARD AVE. PHILA. 23, PA.

НАЙБІЛЬШИЙ ВИБІР ПЛАТІВОК

В АМЕРИЦІ

Найкращі патефони — найліпших марок.

Відчинено щоденно від 9:30 ранко до 9. вечора.

ТАРЗАН, ч. 3509. Нове прав ліній.

THE OTHER WARRIORS ALSO JOINED THE SOLEMN DANCE. THE PACE
GREW FASTER, AS PRIMEVAL AS THOUGH IT WERE BEING STAGED IN
THE DAWN OF HUMANITY!

Решта воївників також
присєдналася до вчистого
танку. Кроки ставали щораз

швидші, такі перші, якими
вони були ще на світанку
людства.

THEN TARZAN LEAPED IN THE
MIDST OF THE GLITTERING
EBONY BODIES, DANCING WITH
THE SAME MAD ABANDON THAT
SWEEPED HIS FELLOW SAVAGES!

Тоді Тарзан стрибнув між
мерехтливих кольорів слонової
кости тіла і почав танцювати
з такою ж божевільною мей-
мущеністю, яка проймає

--AND THUS DID TARZAN OF THE
APES COME INTO A KINGSHIP
AMONG MEN.

його диких товаришів.
...І так Тарзан від мавп дій-
шов до гідності короля лю-
дей.

Посмертні Згадки

Д-р ЄВГЕН ЛОТОЦЬКИЙ, член
Т-ва ім. С. Петлюри, Відд. 189
У. Н. Союзу в Філадельфії,
Па., помер по короткій недузі
18-го липня 1955 року в Трен-
тоні, проживши 38 років. По-
кійний походив зі Львова,
Зах. України. Залишив по-
секу дружину Софію і до-
чку Луїзу. Похорон відбув-
ся 21. липня ц.р. з пох. заведе-
ння до гр.-катол. церкви
при участі Родичів, Знайомих
і Членів. Похоронено на цвин-
тарі св. Марії в Трентоні. —
В. Н. П.

П. Котельницький, член Т-ва
„Жидівщина“ Відд. 898 У. Н.
Союзу, помер 8. липня 1955 р.
проживши 58 років. Покійний
родився в Жидівці, Західна
Україна. Покійний був ширим
Союзником та привітним у-
країнцем, що все брав актив-
ну участь в громадській жит-
ті. Похований в селу дружи-
ни Маріо, сина і дочки. По-
хорон відбувся 12. липня 1955
р. — В. Н. П.

М. Литвин, секрет.

FARMS FOR SALE

КУРЯЧА ФАРМА
61. Ithaca, N. Y. Місце на 1500
нос. курей. Колони приміщення.
Всі умови вигідні. Пишіть:
R. MCNEA
Interlaken, N. Y.
Tel.: 19F23

SUSSEX COUNTY
200 акр., великий дім, 11
кімнат, 2 лазні, чудове по-
ложення, 3 стаї, ідеал на а-
лліс, потім, досконало на по-
лювання, буда для пса. \$25,000.
Без посередництва. John H.
Lantz, RD N 1, Box 439, Newton,
N. J. Newton 11961.

НЕБУВАЛА НАГОДА
4 1/2 акр. куряча ферма на 2,500
курей, 2 бонгали і гараж, малий
потік, одна миля від міста. —
\$15,500.
Mrs. E. R. CATLIN
Route 22, Whitehouse Station
New Jersey
Tel. Whitehouse 65-W.

REAL ESTATE

BROOKWOOD
ON THE MUSCONETCONG RIVER

Всі
площі \$200

\$25 ЗАВДАТКУ
\$5 місячно
Не менше як 2 площі
для покупки

ПРИ ROUTE 206
1 МИЛЯ НАПІВНІЧ
ВІД NETCONG, N. J.

ПРИВАТНІ МІСЦЯ
НА ПЛАВАННЯ
І ВІДПОЧИНКУ

Джерельна вода, добра риболовля, крамниці, церкви, шко-
ла, кіна, Lackawanna Railroad і місця праці тільки кілька
хвилин. Public Service і шкільні автобуси переїжджають
попри посілища.

Найліпше місце на дім с сьогодні вартістю всього!

ДРІВНІ ОГОЛОШЕННЯ

АРКА, 48 Е. 7-ма вул.
Нью-Йорк (GR. 3-3550)
виснає платівки
до
всіх країн світу.

РОЗШУК

НАЗІМКО ТЕОФІЛ
із села Мар'янів, повіт Ста-
ніславський (Західна Україна)
пошукує своїх однокласників
ЮЛІО ХІМЧАК
дочка Марії і Андрія, яка ви-
їхала в 1950 році із Німеччини
до Америки. Хто знає би щось
про їх, або вони самі, прошу ла-
каво писати на адресу:
NASIMOK THEOPHILE
15, rue D.
Chateaufort-Hainaut
Belgium, Europe

СТЕФАНІ ЧОРНЕНКО
дочка Гриньки і Павліна, по-
шукує свого стрийка
МИХАІЛА ЧОРНЕНКО
із села Ушківці, повіт Пере-
мишль, який виїхав до Амери-
ки перед першою світовою вій-
ною. Прошу писати на адресу:
STEFANIA CHORNENKO
15, rue D.
Chateaufort-Hainaut
Belgium, Europe

BAKASH

ВІДПОЧИНКУ У N. HAMPSHIRE
WHITE MOUNTAINS
Дешеві квартири із повним ком-
фортом у лісі 100 акрів, при до-
розі U. S. 3. Пишіть:
HALATYN'S CABINS
R.F.D. 1, Whitefield, N. Hampshire.

MISCELLANEOUS

ГОНЧИ ПІС, боксери, спаньолі,
„мексиканці“, даламатини,
ірландські тер'єри, фокстер'єри,
потландські тер'єри, гострові-
лосі, валлійські тер'єри, пудли (всі
рози), янкіни, бульдоги, віча-
рки. Також сім'яні коти. Плен-
кація для розплоду. Вільний
вибір і доставка.
LISBETH KENNELS
47 So. Grove St., Freeport, L. I.
Tel. FR 8-4085

ДОКЛ ГУМЕННОЇ

ВЕЛИКЕ ЦАБЕ
що знаходиться із життям
давніх предків українського
народу.
Понад 300 ілюстрацій
Стор. 160.
ЦІНА \$2.50.
Замовляйте:
SVOBODA
P. O. BOX 346
JERSEY CITY 3, N. J.

Перероблені
МАШИНИ
ДО
ПИСАННЯ

англійські, ціна \$25.00. Має-
мо також нові і перероблені
українські машини. Раху-
нок машини. Офісний при-
лад. Потрібно агенти.
ALL LANGUAGES
TYPEWRITER COMPANY
119 W. 23rd St. (6-7 Ave.)
New York, N. Y.
Phone: CHelsea 3-8086

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED
Обслуговування і Чесна
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
801 SPRINGFIELD AVENUE
IRVINGTON, N. J.
NEWARK, N. J.
ESsex 5-5555

ІВАН БУНЬКО
УКР. ПОГРЕБНИК

Обслуговування і найкраща
ЦІНА ПРИСТУПНІ
John Bunko
Licensed Undertaker
& Embalmer
REASONABLE PRICES
437 EAST 5th STREET
New York City
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК

Занимається похоронами
в BRONX, BROOKLYN, NEW
YORK і ОХОЛЮЮЧИХ
Контролює температуру.
Модерна каліція
до ужитку даром.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568